

ŁÓDZKI EXPRESS

— ilustrowany —

Rok II Łódź, czwartek 14 stycznia 1954 r. Nr 12 (115)

Wczoraj na Widzewie padł apel do pracowników biur

W rubryce „U nas w biurze” pokazaliśmy na szeregu przykładach rolę, jaką w urzędowaniu pełni IX Plenum, może odegrać wielka armia pracowników umysłowych — z biur i instytucji, urzędów, administracji fabrycznej i pracowników central handlowych. Jak wielkie jednak znaczenie może mieć dla naszego życia ten nowy nurt w codziennym wysiłku ludzi pracy biurowej — o tym przekonaliśmy się wczoraj na naradzie pracowników administracji fabrycznej Widzewskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego im. 1 Maja w Łodzi.

Do pracowników wszystkich biur i wydziałów administracji fabrycznej mówił główny księgowy zakładów ob. Suski. Mówił o sprawach, o których tak rzadko mówi się w fabrykach: o bilansie i o sprawozdawczości, które przecież są podstawowymi przesłankami planowania.

Cel narady stał się dla wszystkich coraz bardziej konkretny. Co zrobić, aby zakłady im. 1 Maja mogły przed terminem sporządzić roczny bilans i wszystkie sprawozdania niezbędne dla ułożenia planu pracy całej zagłogi na przyszły okres? Księgowości i pracownikom finansowym powinni pomóc pracownicy pozostałych działów.

Po wyjaśnieniach gł. księgowego, Suskiego i nac. dyr. Rogozińskiego zgłaszano zobowiązania:

Na część II Zjazdu Partii — do 14 bm. zobowiązujemy się dostarczyć wszystkie sprawozdania dotyczące analizy

wykonawstwa planów produkcyjnych, oceny okresów załamań i wzrostu produkcji, naświetlenia przyczyn itp. — do 14 bm. oddamy wszystkie sprawozdania wydziału zaopatrzenia, szczegółowo zbędamy pracę naszego wydziału, czy zaopatrywaliśmy załogę zgodnie z planem, czy wydział (Dalszy ciąg na str. 3)

Nominacja

WARSZAWA (PAP). Prezes Rady Ministrów mianował ob. Jana Grudzińskiego podsekretarzem stanu w Ministerstwie Przemysłu Drzewnego i Papierniczego.

Robotnicy
japońscy
protestują
przeciw
remilitaryzacji
i „pomocy”
amerykańskiej

W grudniu odbył się w Tokio wiec 35 tysięcy robotników, należących do 50 związków zawodowych. Uczestnicy wiecu występowali w obronie pokoju i żądali podwyżki płac. Po wiecu zorganizowano demonstracyjny pochód.

Na zdjęciu: Fragment demonstracji. Napisy na transparentach: „Zaprzestanie remilitaryzacji”, „Przeciwstawiajcie się pomocy amerykańskiej”.

Fot. — CAF

Socialista

Le Troquer

dzięki poparciu komunistów
wybrany przewodniczącym

Zgromadzenia Narodowego

PARYŻ (PAP). — W dniu 12 stycznia pod przewodnictwem najstarszego wiekiem deputowanego — komunisty Marcela Cachina rozpoczęły się obrady francuskiego Zgromadzenia Narodowego. Zgodnie z reguaminem, przewodniczący Zgromadzenia musi być wybrany bezwzględna większością głosów w jednej z dwóch pierwszych tur głosowania.

Samolot spadł na wille zabijając 6 mieszkańców

NOWY JORK. — W Long Beach (stan Kalifornia) amerykański wojskowy samolot odrzutowy, lądujący we mgle na lotnisku Long Beach, zawadził o wierzchołki drzew i runął na dach pobliskiej wille, wywołując pożar. Pilot samolotu i sześciu mieszkańców wille ponieśli śmierć. Cztery osoby ciężko poparzone odwieziono do szpitala.

W trzeciej turze wyborów Andre Le Troquer (socialista) uzyskał 299 głosów i tym samym został wybrany przewodniczącym Zgromadzenia Narodowego na rok 1954. Pierre Pflimlin uzyskał w trzeciej turze 251 głosów.

PARYŻ (PAP). — W dniu 12 stycznia odbyło się także posiedzenie Rady Republiki, na którym wybrano przewodniczącą Rady na rok 1954. W pierwszej turze dotychczasowy przewodniczący Gaston Monnerville (radykał) wybrany został ponownie przewodniczącym Rady uzyskując 180 głosów (większość bezwzględna wynosiła 142 głosy).

Za kandydaturą Le Troquera głosowali również deputowani komunistyczni. Ogłoszenie w związku z tym oświadczenie grupy parlamentarnej partii komunistycznej stwierdza m. in.:

Biała śmierć szaleje na świecie

NOWY JORK (PAP). — W ciągu ostatnich doby w większej części Stanów Zjednoczonych utrzymywała się bardzo mroźna pogoda. W Nowym Jorku termometr spadł poniżej 20 stopni. Ruch po zasnionych i zlodowaciałych ulicach nowojorskich jest bardzo utrudniony. Podczas ostatnich burz śnieżnych w USA zginęło, jak dotąd ustalono, 76 osób.

WIEDEŃ (PAP). — Do wczoraj 13 bm. władze austriackie stwierdziły śmierć 83 osób w następstwie ostatnich katastrofalnych lawin, które nawiedziły alpejskie okoliczności. Trwająca nadal poszukiwania 120 osób zaginionych. W poszukiwaniach tych biorą udział helikoptery. Szereg wiosek austriackich pozostaje odciętych od świata. Komunikacja kolejowa między Austrią a Szwajcarią ulega przerwie.

BERN (PAP). — Według dotychczasowych informacji, podczas ostatnich lawin w Szwajcarii zginęło 23 osoby. Wobec niebezpieczeństwa dalszych lawin powzięto odpowiednie środki ostrożności.

Tezy w związku z 300 rocznicą zjednoczenia Ukrainy z Rosją

zaaprobowane
przez KC KPZR

MOSKWA (PAP). — Prasa radziecka opublikowała „Tezy w związku z 300 rocznicą zjednoczenia Ukrainy z Rosją (1654—1954)” zaaprobowane przez Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. W tezach tych czytamy m. in.:

Przed 300 laty, w styczniu 1654 r. na Radzie Pieriejasławskiej proklamowano zjednoczenie Ukrainy z Rosją, co było potężnym wyrazem woli narodu ukraińskiego. Tym historycznym aktem ukoronowana została długotrwała walka milującego wolność narodu ukraińskiego przeciwko obcym najeźdźcom, o zjednoczenie z narodem rosyjskim w jednolitym państwie rosyjskim. 300 rocznica zjednoczenia Ukrainy z Rosją jako doniosłe wydarzenie historyczne jest wielkim świętem nie tylko ukraińskiego i rosyjskiego narodu, lecz również wszystkich narodów Związku Radzieckiego.

Zjednoczenie miało ogromne znaczenie dla dalszego historycznego rozwoju dwóch wielkich narodów „tak bliskich i pod względem języka, i pod względem miejsca zamieszkania, charakteru i historii” (Lenin). Wiążąc na wieki swój los z bratnim narodem rosyjskim, naród ukraiński uniknął obcego jarzma i zapewnił sobie możliwość rozwoju narodowego. Równocześnie zjednoczenie Ukrainy z Rosją przyczyniło się w znacznym stopniu do unocnienia państwa rosyjskiego i podniesienia jego autorytetu międzynarodowego. We wspólnej walce przeciwko wspólnym wrogom — caratowi, obszarom feudalnym i kapitalistom, jak również przeciwko obcym najeźdźcom rosła i krzepła przyjaźń mas pracujących Rosji i Ukrainy. W epoce imperializmu na czele tej walki stanęła najbardziej rewolucyjna na świecie rosyjska klasa robotnicza kierowana przez swą bojową awangardę — partię komunistyczną.

Rosyjska klasa robotnicza przywiodła narody Rosji do epokowego zwycięstwa nad samowładztwem, a następnie również nad obszarnikami i kapitalistami.

Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna położyła na zawsze kres uciskowi społecznemu i narodowemu narodów b. Rosji carskiej, stworzyła warunki dla kształtowania się narodów socjalistycznych i założyła podwaliny ich ścisłej współpracy w dziedzinie budowy społeczeństwa komunistycznego.

Przyjaźń i braterski sojusz narodów ukraińskiego, rosyjskiego i innych narodów naszego kraju krzepły i hartowały się w ciężkich latach wojny domowej i obcej interwencji, w procesie budownictwa socjalistycznego, w historycznych bitwach Wielkiej Wojny Narodowej przeciwko najeźdźcom niemiecko-faszyzmu. Niewzruszona przyjaźń narodów ZSRR — to jedna z najważniejszych podstaw wielonarodowego, radzieckiego państwa socjalistycznego i główny warunek wszystkich sukcesów bratnich republik radzieckich.

Promotorem niewzruszonej przyjaźni woli i równouprawnionych narodów ZSRR jest partia komunistyczna. Stojąc na czele walki narodów Związku Radzieckiego o zwycięstwo komunizmu, partia komunistyczna wzmacnia sojusz klasy robotniczej i chłopstwa, niezniszczalną podstawę społeczeństwa radzieckiego. Partia troszczy się nieustannie o rozwój wszystkich narodów wchodzących w skład Związku Radzieckiego, prowadzi nieprzejednaną walkę przeciwko przejawom nacjonalizmu burżuazyjnego, wychowuje ludzi radzieckich w duchu przyjaźni narodów, patriotyzmu radzieckiego i proletariackiego internacjonalizmu.

Cale doświadczenie historyczne narodów ZSRR dowodzi dobitnie olbrzymiego znaczenia ich przyjaźni z wielkim narodem rosyjskim, niezwykłej siły braterskiego sojuszu i ścisłej współpracy wszystkich narodów naszego kraju, które pod przewodnictwem partii komunistycznej zbudowały socjalizm i obecnie kroczą pewnie naprzód do triumfu komunizmu.

Zjednoczenie Ukrainy z Rosją w 1654 r. — stwierdzają następnie tezy — było naturalnym wynikiem całej poprzedniej historii dwóch wielkich bratnich narodów słowiańskich — rosyjskiego i ukraińskiego, było następstwem wielowiekowego rozwoju ekonomicznego, politycznego i kulturalnego stosunków Ukrainy z Rosją i odpowiadało najbardziej żywotnym interesom i pragnieniom obu narodów. Narody rosyjski, ukraiński i białoruski pochodzą ze wspólnego pnia — ludu staroruskiego i mimo zmiennych kolei losu zachowały poprzez wieki świadomość wspólnego pochodzenia, bliskości języka i kultury, świadomość wspólnoty swych losów.

W wyniku osłabienia ziem staroruskich, które było w znacznej mierze następstwem podboju przez chanów tatarsko-mongolskich, oderwane od Rusi północno-wschodniej ziemie ukraińskie zostały rozbite na części i stały się łupem feudałów litewskich, polskich i węgierskich, Turcji sułtańskiej i jej wasala — chana krymskiego.

Dalszy ciąg na str. 2

Dulles o polityce zagranicznej St. Zjednoczonych

WASZYNGTON (PAP). Sekretarz stanu USA Foster Dulles przemawiał w środę na posiedzeniu „rady do spraw stosunków międzynarodowych”.

W przemówieniu swym Dulles usprawiedliwiał politykę zagraniczną USA prowadzoną od chwili dojścia do władzy rządu Eisenhowera.

Dulles przyznał przede wszystkim, że Stany Zjednoczone rozwijały „system militarny w tempie wywołującym olbrzymie deficyty budżetowe, deprecjację waluty i gorące ekonomiczne”. Twierdził on przy tym, nie przytaczając żadnych argumentów, jakoby te „nadzwyczajne zarządzenia” były podyktowane „groźbą” z zewnątrz.

Mówiąc o polityce USA w Azji Dulles potwierdził, że Stany Zjednoczone mają zamiar „utrzymać swe pozycje na Okinawie” i pozostawić na Dalekim Wschodzie amerykańskie siły zbrojne złożone z „ruchomych sił morskich i lotniczych oraz jednostek desantowych”.

Mówca chwelił się ingerencją USA w wojnę indochińską, oświadczając, że Stany Zjednoczone „wniosły wielki wkład” do tej wojny.

W istocie rzeczy Dulles stwierdził, że tzw. „europejska wspólnota obronna” jest bezskutecznie narzucana przez rząd USA państwom europejskim.

Przyznając, że „cele europejskiej wspólnoty obronnej nie zostały osiągnięte”, Dulles uskarżał się na „kolosalne trudności na drodze do ostatecznej realizacji jednolitej francusko-niemieckiej”.

Przemówienie sekretarza stanu USA nie świadczyło o tym, by polityka amerykańska miała wkroczyć na drogę złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Z narażeniem życia

czterech jeńców
wojsk ludowych
zażądało
repatriacji

PEKIN (PAP). — Korespondent Agencji Nowych Chin donosi z Kapsongu, że w dniu 12 stycznia br. dalsi trzech chińskich jeńców wojennych i jeden jeńca koreański wymknęli się spod kontroli agentów amerykańskich i czangkaesowskich i zażądali repatriacji. Zostali oni przekazani przedstawicielom strony koreańsko-chińskiej.

Jest to już druga grupa jeńców, którzy od czasu, kiedy zdaniem strony amerykańskiej „upłynął” termin przeprowadzenia akcji wyjaśnienia, domagają się z narażeniem życia powrotu do ojczyzny.

Souquiere na wolności

PARYŻ (PAP). — Aresztowany w sobotę po południu w Clermont-Ferrand sekretarz federacji FPK w departamencie Sekwany, Andre Souquiere, osadzony następnie w więzieniu Fresne, został we wtorek po południu wypuszczony na wolność.

Uroczysta sesja Rady Narodowej m. Łodzi odbędzie się w przeddzień IX rocznicy wyzwolenia miasta

18 bm., o godz. 17, w Teatrze im. Stefana Jaracza przy ul. Jaracza 27 odbędzie się uroczysta sesja Rady Narodowej m. Łodzi, poświęcona IX rocznicy wyzwolenia Łodzi.

Referat na sesji wygłosi przewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi — Ryszard Olasek.

Obok członków Rady udział w sesji wezmą liczni przedstawiciele społeczeństwa spoza składu Rady.

Po części oficjalnej wystawiona zostanie sztuka Kazimierza Brandysa pt. „Sprawiedliwi ludzie”.

Manifestacja na Radogoszczu

D NIA 17 stycznia 1954 r., o godz. 11 odbędzie się w Radogoszczu, miejscu kaźni hitlerowskiej, uroczysta manifestacja społeczeństwa łódzkiego, związana z 9 rocznicą spalania więźniów.

Przemówienie wygłosi przewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi ob. Ryszard Olasek, po czym nastąpi składanie wieńców na grobach zamordowanych.

Zbiórka masowych organizacji i społeczeństwa łódzkiego — o godz. 10.45 na dziedzińcu Radogoszcza.

72 Swięta

ARTYKUŁ W „PRAWDZIE” O PRZYGOTOWANIACH DO II ZJAZDU PZPR W POLSCE

MOSKWA. Dziennik „Prawda” z 13 bm. opublikował artykuł swego korespondenta w Warszawie — A. Łukowca, poświęcony przygotowaniu do II Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

ULGI DLA PRZEMYSŁU ZROJENIOWEGO W NIEMCZACH ZACHODNIACH

BERLIN. — Boński minister gospodarki Erhard złożył oficjalne oświadczenie, iż zachodnio-niemieckie przedsiębiorstwa wykonujące amerykańskie zamówienia wojskowe otrzymają ulgi podatkowe.

ODEZWA FDJ DO MŁODZIEŻY FRANCJI I WŁOCH

BERLIN. — Sekretariat organizacji miejskiej zarządu Związku Wolnej Młodzieży Niemieckiej (FDJ) Wielkiego Berlina zwrócił się do młodzieży Francji i Włoch z wezwaniem do wspólnej walki przeciwko organizacjom faszystowskiej „Stahlhelm” i jej przywódcy, hitlerowskiemu zbrodniarzowi wojennemu Kesselringowi.

WIEC OBRONCÓW POKOJU W OSŁO

OSŁO. — Odbył się tu wiec obronców pokoju, na którym przemawiał członek Światowej Rady Pokoju, pastor Ragnar Forbeck. Podkreślił on, że wszyscy bojownicy o pokój wiatają z zadowoleniem zwolnienie konferencji czterech mocarstw.

RUCH STRAJKOWY W USA

NOWY JORK. — Ruch strajkowy w Stanach Zjednoczonych rozwija się w dalszym ciągu. Tak np. strajkuje obecnie 3.500 pracowników pleciu najcięższych domów towarowych w Pittsburgu.

W dalszym ciągu trwa strajk 1.700 członków Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Hutniczego w trzech fabrykach koncernu „Nicholson File” w Providence (stan Rhode Island).

W PARLAMENCIE TURKICKIM

ANKARA. — Dnia 11 bm. w parlamencie tureckim rozpoczęła się dyskusja nad projektem ustawy o inwestycjach zagranicznych w Turcji. Projekt tej ustawy, opracowany przy udziale bankierów i przemysłowców amerykańskich, umożliwiłby kapitałowi zagranicznemu przenikanie do wszystkich gałęzi gospodarki Turcji.

Tezy w związku z 300 rocznicą zjednoczenia Ukrainy z Rosją (1654-1954)

zaaprobowane przez Komitet Centralny KPZR

Dalszy ciąg ze str. 1

Większa część Ukrainy została w XVI w. zagarnięta przez jaśniejszą Polskę. Przyczyniła się do tego zdradziecka polityka feudalistów ukraińskich, którzy w sojuszu z panami polskimi dążyli do zdławienia antyfeudalnej walki mas ludowych, do umocnienia i rozszerzenia swych klasowych przywilejów feudalno-pańszczyźnianych, do wzmożenia wyzysku mas pracujących.

Zagarnawszy ziemie ukraińskie feudalowie polscy (magnaci i szlachta) wprowadzili na Ukrainie niezwykle ciężki, nieludzki ucisk pańszczyźniany. Cały ciężar ucisku pańszczyźnianego i narodowego legł na chłopstwo, biedotę miejską i niższe warstwy kozactwa. Szlachta polska nie uważała chłopów ukraińskich za ludzi, brutalnie deptała ich godność ludzką. Panowie polscy przy pomocy Watykanu narzucali Ukrainie w drodze okrutnego przymusu katolicyzm, wprowadzali unię kościelną, uprawiali politykę przymusowego polonizowania Ukraińców, znieważali język i kulturę ukraińską, usiłując ujarzmić duchowo naród ukraiński i rozerwać jego więź z narodem rosyjskim.

Ciężką sytuację mas ludowych Ukrainy pogłębiała anarchia feudalna, która panowała w państwie polskim i znalazła wyraz w rozpasanej samowoli magnatów i szlachty, którzy systematycznie ograbiali i niszczyli ziemie ukraińskie.

Ucisk polskiego państwa szlacheckiego i nieograniczona samowola panów polskich stały się jednym z najsilniejszych hamulców ekonomicznego i kulturalnego rozwoju Ukrainy. Ludność Ukrainy cierpiała również wskutek stałych zbrojeń najazdów Turków i chanów krymskich.

Tezy wskazują następnie, że niezwykle doniosłą rolę w historycznych losach narodów rosyjskiego, ukraińskiego, białoruskiego i innych narodów ZSRR odegrało powstanie scentralizowanego państwa rosyjskiego, które od pierwszej chwili stało się ośrodkiem przyciągania i oparciem dla bratnich narodów walczących przeciwko obcym ciemiężcom.

Naród ukraiński, znajdując się w obliczu groźby unicestwienia, walczył nieustannie przeciwko uciskowi obcych ciemiężców o swą wolność i niezawisłość, a równocześnie — o zjednoczenie z Rosją. Walka przeciwko uciskowi społecznemu ze strony feudalów polskich i ukraińskich ściśle przeplatała się z walką wyzwolenczą przeciwko uciskowi narodowemu. Powstania chłopско-kozackie przeciwko panowaniu szlachty polskiej i miejscowych wyzyskiwaczy wstrząsały raz po raz Ukrainą i Białorusią.

Wyzwolenie spod ucisku Polski szlacheckiej i zażegnanie groźby pochłonięcia przez Turcję sułtańską było dla narodu ukraińskiego koniecznością historyczną, najistotniejszym problemem jego istnienia jako narodu. Jedną z niechłubniejszych kart w historii narodu ukraińskiego była wojna narodowo-wyzwolencza w latach 1648—1654. Główną i decydującą siłą w tej wojnie było chłopstwo, które walczyło przeciwko uciskowi społecznemu ze strony feudalów polskich i ukraińskich oraz przeciwko obcemu jarzmu. W wojnie tej naród ukraiński walczył jednocześnie o wyzwolenie spod jarzma jaśniejszej Polski i o zjednoczenie z bratnim narodem rosyjskim w jednolitym państwie rosyjskim.

W wojnie wyzwolenczej lat 1648—1654 na czele narodu ukraińskiego stał wybitny mąż stanu i dowódca, Bohdan Chmielnicki. Historyczną jego zasługą jest, że wyrażając odwieczne pragnienia i dążenia narodu ukraińskiego do ścisłego sojuszu z narodem rosyjskim oraz kierując procesem kształtowania się państwowości ukraińskiej, rozumiał on w sposób właściwy jej zadania i perspektywy, widział, że naród ukraiński nie może istnieć bez zjednoczenia z wielkim narodem rosyjskim i usiłując dążyć do zjednoczenia Ukrainy z Rosją.

Wraz z narodem ukraińskim walczył o zjednoczenie z Rosją bratni naród białoruski. Aktywny udział w wojnie wyzwolenczej narodu ukraińskiego brali chłopci Moldawii.

Walka narodu ukraińskiego przeciwko panom polskim wywołała głęboki odźwięk i cieszyła się sympatią wśród chłopstwa polskiego, które cierpiało na skutek ucisku feudalów polskich. Pod wpływem rozwijającej się walki wyzwolenczej narodu ukraińskiego doszło w wielu dzielnicach Polski do wystąpień chłopskich, które osłabiały polskie państwo feudalne.

Walcząc z Polską szlachecką i odparając zbrojne najazdy chanów krymskich, Ukraina korzystała ze stałej ekonomicznej, dyplomatycznej i wojskowej pomocy Rosji. Wyrazem woli i dążeń całego narodu rosyjskiego do udzielenia pomocy bratniemu narodowi ukraińskiemu w jego walce wyzwolenczej przeciwko obcym ciemiężcom była zgoda wyrażona przez sobór ziemski w Moskwie 1 (11) października 1653 na przyjęcie Ukrainy w skład Rosji oraz na wypowiedzenie wojny Polsce szlacheckiej o wyzwolenie Ukrainy i Białorusi.

Zjednoczenie Ukrainy z Rosją — czytamy dalej w tezach — zostało proklamowane 8 (18) stycznia 1654 roku na posiedzeniu ra-

dy w mieście Perejasław (obecnie Perejasław — Chmielnicki obwód kijowski), w której uczestniczyli przedstawiciele różnych warstw społecznych ludności wszystkich ziem ukraińskich, wyzwolonych spod jarzma szlachty polskiej. Na radzie obecni byli również posłowie rządu rosyjskiego.

Uchwała rady perejasławskiej była ukończeniem ogólnonarodowej walki o zjednoczenie Ukrainy z Rosją, wyrazem odwiecznych dążeń i pragnień narodu ukraińskiego, oznaczała gruntowny zwrot w jego życiu. Zjednoczenie Ukrainy z Rosją, mimo że na czele Rosji stali wówczas car i obszarnicy, miało ogromne znaczenie postępowe dla dalszego rozwoju politycznego, ekonomicznego i kulturalnego narodów ukraińskiego i rosyjskiego.

Historyczne znaczenie uchwały rady perejasławskiej dla losów narodu ukraińskiego polegało przede wszystkim na tym, że zjednoczywszy się z Rosją w ramach jednolitego państwa rosyjskiego Ukraina została uratowana przed ujarzzeniem przez Polskę szlachecką i pochłonięciem przez Turcję sułtańską.

Tezy mówią następnie o udziale narodu ukraińskiego w walkach przeciwko najeźdźcom szwedzkim na początku XVIII w., przeciwko najazdom armii napoleońskiej w 1812 roku, o wspólnych walkach ukraińskich i rosyjskich mas ludowych przeciwko uciskowi społecznemu ze strony feudalów rosyjskich i ukraińskich.

Najbardziej zajadłym wrogiem narodu rosyjskiego, ukraińskiego i innych narodów Rosji było samowładztwo carskie. Czołową rolę w walce wyzwolenczej przeciwko caratowi i pańszczyźni odegrał wielki naród rosyjski. Tezy przypominają o walce dekabrystów, wielkich rosyjskich demokratów rewolucyjnych — Bielinskiego, Hercena, Czernyszewskiego, Dobrołubowa, podkreślając, że rewolucyjni działacze Rosji — uznając zawsze prawo narodu ukraińskiego do swobodnego rozwoju narodowego, łączyli rozwój ten z obaleniem caratu i wyzwoleniem zarówno rosyjskiego, jak ukraińskiego narodu oraz innych narodów Rosji. Wspólnie z postępowymi działaczami narodu ukraińskiego walczyli oni przeciwko haniebnym polityce podjudzania jednego narodu Rosji przeciwko drugiemu, jaką stosowali rosyjscy i ukraińscy obszarnicy oraz burżuazja i ich zausznicy — wielkomocarstwowi szwabiści i ukraińscy nacjonalistyczni burżuazyjni. W ścisłej łączności z rosyjskimi demokratami rewolucyjnymi toczyli walkę przeciwko caratowi i pańszczyźni, przeciwko ukraińskiemu nacjonalizmowi burżuazyjnemu i liberalizmowi, wielki syn narodu ukraińskiego, poeta i demokrat rewolucyjny T. Szewczenko. Tezy podkreślają, że wspólnie z rosyjskimi i ukraińskimi rewolucjonistami występowali przeciwko caratowi również polscy rewolucyjniści — demokraci. Najlepsi przedstawiciele narodu polskiego zawsze sympatyzowali z walką wyzwolenczą narodu ukraińskiego.

Po zwięzłym omówieniu rozwoju ruchu robotniczego w Rosji w końcu XIX w. i w pierwszych latach wieku XX tezy wskazują na ogromną rolę Lenina, który po raz pierwszy w dziejach marksizmu opracował teoretyczny program i politykę partii w kwestii narodowej. Wykazał on, że kwestia narodowa jest częścią składową ogólnej rewolucyjnej walki klasy robotniczej o dyktaturę proletariatu. Leninowskie wskazania programowe w kwestii narodowej zostały w dalszym ciągu twórczo rozwinięte w dziełach J. Stalina i w uchwałach partii na podstawie uogólnienia doświadczeń budownictwa socjalistycznego. Broniąc zasady internationalizmu proletariackiego, partia podkreślała z naciskiem konieczność jednolitego działania proletariatu wszystkich narodowości i zespolenia ich wokół proletariatu rosyjskiego.

Charakteryzując następnie niecną rolę ukraińskich nacjonalistów burżuazyjnych jako najbardziej zajadłych wrogów internationalizmu i braterskiego sojuszu narodu ukraińskiego z rosyjskim, tezy stwierdzają, że partia komunistyczna stojąc na czele ruchu rewolucyjnego mas pracujących całej Rosji prowadziła zdecydowaną walkę zarówno przeciw wielkomocarstwowemu szwabiństwu rosyjskiemu, jak i przeciwko burżuazyjnemu nacjonalizmowi ukraińskiemu.

Następnie tezy omawiają rozwój wydarzeń historycznych po zwycięstwie Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, podkreślając, że zwycięstwo rewolucji socjalistycznej na Ukrainie i utworzenie ukraińskiego państwa radzieckiego zostało osiągnięte w oparciu o leninowską teorię rewolucji i opracowaną przez Lenina naukę o kwestii narodowej i kolonialnej oraz stanowiło dotkliwą klęskę międzynarodowego imperializmu i jego burżuazyjno-nacjonalistycznej agencji. Tezy opisują bohaterską walkę mas pracujących ZSRR w okresie wojny domowej i obecnej interwencji zbrojnej. Wybitną rolę w mobilizowaniu sił narodu ukraińskiego do celu rozgromienia obcych interwentów i kontroli wewnętrznej odegrała utworzona w lipcu 1918 r. Komunistyczna Partia Ukrainy — stanowiąca integralną część Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Na

wzwanie partii komunistycznej naród ukraiński powstał do walki przeciwko interwencji i ich zausznikom — ukraińskim nacjonalistom burżuazyjnym. W ogniu wojny domowej i obecnej interwencji zbrojnej krzepły i hartowały się braterski sojusz i przyjaźń narodu rosyjskiego z narodem ukraińskim i z innymi narodami ZSRR. Jedynie dzięki tej przyjaźni naród ukraiński podobnie jak i wszystkie narody ZSRR obronił swą wolność i niepodległość.

W grudniu 1922 r. — przypominając tezy — na pierwszym Wszechzwiązkowym Zjeździe Rad, republiki radzieckie zjednoczyły się na zasadzie dobrowolności i równoprawności w Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich z tym, że każda republika związkowa zachowała suwerenne prawa samodzielnego państwa, posiadającego własne naczelne organy władzy, własne terytorium, własną konstytucję, własne ustawodawstwo. Utworzenie ZSRR było ogromnym zwycięstwem władzy radzieckiej, triumfem leninowsko-stalinowskiej polityki narodowościowej.

Wejście Ukrainy Radzieckiej w skład Związku Radzieckiego umożliwiło jej pomyślną odbudowę gospodarki narodowej, rozwój kultury socjalistycznej oraz szybkie przejście do budowy socjalizmu.

Tezy charakteryzują następnie gruntownie przemiany, jakie nastąpiły w ZSRR w wyniku zwycięstwa socjalizmu. Z chwilą zwycięstwa socjalizmu — stwierdzają — w związku z tym tezy — odwieczna przyjaźń narodów rosyjskiego, ukraińskiego i innych narodów ZSRR przekształciła się w potężną nieprzezwyciężoną siłę, w jedną z sił napędowych rozwoju społeczeństwa radzieckiego. Partia komunistyczna rozgromiła zdrajców i kapitulantów — trockistów, bucharinowców, burżuazyjnych nacjonalistów i innych wrogów narodu radzieckiego, którzy usiłowali sprowadzić Kraj Rad z leninowskiej drogi, podważyć jedność i przyjaźń narodów socjalistycznej ojczyzny, przywrócić kapitalizm w ZSRR.

Klasa robotnicza i jej partia komunistyczna są tą siłą, która cementuje sojusz nowych socjalistycznych narodów ZSRR i kieruje nim.

Decydującą rolę w zwycięstwie socjalizmu w ZSRR — czytamy dalej w tezach — odegrał wielki naród rosyjski, czołowy naród wśród wszystkich równoprawnych narodów wielonarodowego państwa radzieckiego.

Radziecki ustrój społeczny otworzył przed narodem ukraińskim drogę do rozwoju jego państwowości, ekonomiki i kultury. Partia komunistyczna rozwinięła sztandar, pod którym rozpoczął się rozwój sił narodu ukraińskiego, rozkwit sił Ukrainy Radzieckiej. Partia komunistyczna i jej komitet centralny oraz rząd ZSRR wykazywały i wykazują stałą i nieślabnącą troskę o rozwój gospodarki narodowej Ukrainy Radzieckiej.

Przytaczając konkretne przykłady, tezy wskazują, jak dzięki ogromnej braterskiej pomocy narodu rosyjskiego Ukraina stała się produkującym państwem przemysłowym, krajem produkującym rolnictwa socjalistycznego, jednym z największych spichlerzy Związku Radzieckiego. Dzięki władzy radzieckiej ukraińska kultura narodowa uzyskała nieznane dotychczas możliwości rozwoju, stała się prawdziwie ludową, socjalistyczną kulturą.

Dzięki wzrostowi siły i potęgi ZSRR można było urzeczywistnić odwieczne dążenia narodu ukraińskiego do zjednoczenia narodowego. Madra polityka partii i rządu radzieckiego umożliwiła zjednoczenie wszystkich terytoriów ukraińskich. W 1939 r. nastąpiło zjednoczenie Ukrainy zachodniej z Ukrainą Radziecką, w 1940 r. zjednoczone zostały z Ukrainą SRR — Bukowina i obwód izmański, zaś w 1945 r. — Ukraina Zakarpacka. Po zjednoczeniu wszystkich ziem ukraińskich Ukraina radziecka stała się jednym z największych państw Europy. Ukraińska SRR liczy obecnie ponad 40 000 000 ludności. W szeregu zasadniczych wskaźników ekonomicznych Ukraina Radziecka prześcignęła daleko takie wielkie kraje Europy, jak Francja, Włochy i inne.

W zjednoczonych obwodach ukraińskich rozwija się pomyślnie przemysł socjalistyczny, zakończona została kolektywizacja, na szeroką skalę rozwinięto się budownictwo kulturalne. W latach władzy radzieckiej zmieniło się oblicze jednego z najstarszych miast ukraińskich — Lwowa, w którym powstały wielkie zakłady przemysłowe, otwarto 12 wyższych uczelni, filie Akademii Nauk Ukraińskiej SRR, filie Muzeum W. I. Lenina oraz wiele instytucji naukowych i kulturalnych.

W toku socjalistycznych przeobrażeń w obwodach zachodnich zadany został drugocieczny niedobitek ukraińskich nacjonalistów burżuazyjnych — najbardziej zajadłych wrogów narodu ukraińskiego, którzy stali się sprzedajnymi agentami obecnej burżuazji. Zakończenie historycznego procesu zjednoczenia narodu ukraińskiego w jednolitym ukraińskim państwie radzieckim było wielkim zwycięstwem leninowsko-stalinowskiej polityki narodowościowej, realizowanej przez partię

komunistyczną — polityki braterstwa i współpracy narodów ZSRR.

Poważną próbą żywotności i siły ustroju socjalistycznego i radzieckiego państwa wielonarodowego była Wielka Wojna Narodowa Związku Radzieckiego. Na zew partii stanęły jednomyślnie wszystkie narody Związku Radzieckiego do obrony ojczyzny, traktując wojnę narodową przeciwko najeźdźcom niemiecko-faszystowskim jako wspólną sprawę ludzi wszystkich narodowości.

Tezy stwierdzają następnie, że Ukraina doznała ogromnych cierpień w latach najazdu faszystów niemieckiego, który pragnął ujarzmić naród ukraiński. Jako aktywni zausznicy faszystów niemieckich występowali ukraińscy nacjonalistyczni burżuazyjni. Jedynie dzięki braterskiej pomocy wielkiego narodu rosyjskiego i innych narodów ZSRR Ukraina została wyzwolona z jarzma faszystowskiego.

W latach wojny narodowej niewzruszona przyjaźń narodów radzieckich wytrzymała ciężką próbę i jeszcze bardziej się zahartowała.

W wyniku rozgromienia faszystów niemieckiego i imperializmu japońskiego w drugiej wojnie światowej powstały państwa ludowo-demokratyczne, wyrósł i okrzepł obóz pokoju, demokracji i socjalizmu na którego czele stoi Związek Radziecki. Ukraińska SRR — podkreślają tezy — jako jeden z założycieli Organizacji Narodów Zjednoczonych, gdzie wspólnie z Białoruską SRR i przedstawicielami całego Związku Radzieckiego, jak również krajów demokracji ludowej, konsekwentnie broni pokoju, walczy o umocnienie współpracy między narodami wszystkich krajów. Ukraina Radziecka stale umacnia braterskie więzi z krajami demokracji ludowej. Po ustanowieniu w Polsce ustroju demokracji ludowej i po zlikwidowaniu panowania burżuazji i szlachty, które podjudzały polskie masy pracujące przeciwko ich braciom słowiańskim — Rosjanom, Ukraińcom i Białorusinom — zaistniały i pomyślnie rozwijają się prawdziwie braterskie stosunki między polskim narodem a ukraińskim, białoruskim, rosyjskim i innymi narodami wielkiego Związku Radzieckiego.

Tezy przechodzą następnie do omówienia sukcesów mas pracujących Ukrainy Radzieckiej, które pod kierownictwem KC KP Ukrainy i rządu Ukraińskiej SRR opierając się na braterskiej pomocy narodu rosyjskiego i innych narodów ZSRR, całokształcie odbudowały zniszczoną wskutek działań wojennych gospodarkę, w wielu dziedzinach przekroczyły poziom przedwojenny i obecnie wnoszą wkład do budownictwa komunizmu.

Produkcja ciężkiego przemysłu Ukrainy była w 1952 r. 17 razy większa aniżeli w okresie przedrewolucyjnym produkcja energii elektrycznej — przeszło 37 razy większa, przemysłu metalowego — prawie 69 razy większa, wydobywcę węgla wzrosło przeszło czterokrotnie, produkcja surowców — 4,5 raza, stali — prawie 5 razy. Ukraina Radziecka jest jedną z największych baz węglowo-hutniczych ZSRR.

Wielając w życie uchwały partii i rządu masy pracujące Ukrainy, jak i całego kraju, opierając się na osiągniętych sukcesach w rozwoju przemysłu ciężkiego, stanowiącego najważniejszą podstawę ekonomiki socjalistycznej, walczą o radykalne zwiększenie produkcji artykułów masowego spożycia.

Chłopstwo kolchozowe, dzięki ofiarnej pracy zbiera bez porównania większe niż dawniej plony pszenicy ozimej, buraka cukrowego i innych ważnych roślin uprawnych. Ukraińskie chłopstwo kolchozowe wydało wielu nowatorów socjalistycznych metod pracy we wszystkich gałęziach produkcji rolniczej.

Partia i rząd dbają troskliwie o wyposażenie socjalistycznego rolnictwa w nowoczesny sprzęt techniczny. Na polach Ukrainy pracuje obecnie 182 tys. traktorów (w przeciętnie na 15 KM), tj. o 69 proc. więcej niż przed wojną, 51 tys. kombajnów zbożowych, tj. o 85 proc. więcej niż przed wojną, i dziesiątki tysięcy skomplikowanych maszyn rolniczych.

Na gruncie nieprzerwanego rozwoju gospodarki narodowej wzrasta dobrobyt materialny i poziom kulturalny szerokich rzesz ludu pracującego. Rozkwita ukraińska kultura socjalistyczna. Na Ukrainie czynnych jest około 30 tys. szkół, w których uczy się ponad 6,5 miliona dzieci. W latach 1952—1953 republika miała 144 wyższe uczelnie, w których kształciło się przeszło 177 tys. studentów, tj. prawie osiem razy więcej niż w 1914 roku i więcej niż w jakimkolwiek kapitalistycznym kraju Europy zachodniej; w 591 uczelniach technicznych i specjalnych szkołach średnich kształciło się około 234 tys. osób. Na Ukrainie czynnych jest dziesiątki tysięcy instytucji kulturalno-oświatowych, klubów, bibliotek, pałaców kultury.

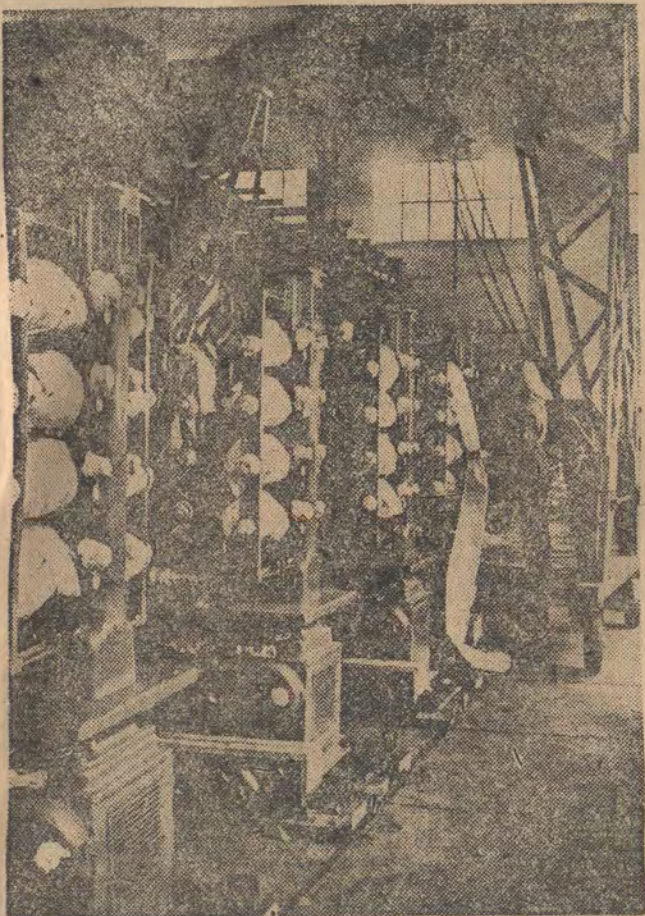
Utworzone w latach władzy radzieckiej na Ukrainie Akademia Nauk, Akademia Architektury i rozgałęzioną sieć instytucji naukowo-badawczych skupiają wielu uczonych Ukrainy, którzy wnoszą poważny wkład do rozwoju produkującej nauki radzieckiej.

Dalszy ciąg na str. 2

Węgierskie maszyny dla Polski

Rozmowy z Czytelnikami

Trzeba widzieć sedno rzeczy

Zakłady Budowy Maszyn „Sopiana” w Pecz na Węgrzech produkują maszyny dla Polski.
Na zdjęciu: pakowanie części maszyn przed wysyłką.
Fot. CAF

Pamięci Lidii Łopatyńskiej

W dniu 13 bm. złożono do grobu na wieczny spoczynek przedwcześnie zmarłą Lidię Łopatyńską, zajmującą do ostatniej chwili życia stanowisko docenta etatowego filologii francuskiej w Uniwersytecie Łódzkim. Nauka polska ponosi cieżką stratę, bowiem Lidia Łopatyńska była niemal u szczytu swojej twórczości naukowej, gdy śmierć ją zaskoczyła.

Uzyskawszy w r. 1937 stopień doktora filozofii w Uniwersytecie lwowskim pełniła tam zrazu obowiązki asystenta, a później docenta, zanim od roku 1946 wróciwszy do kraju jako repatriantka, objęła podobne obowiązki w Uniwersytecie Łódzkim. Ostatnio wykładała także w Uniwersytecie Warszawskim, dokąd dojeżdżała.

Jako docent wykładała historię literatury francuskiej, opiekując się gorliwie kandydatami do stopnia magisterskiego. Kilkunastu magistrów zawdzięcza jej opiekę uzyskanie dyplomu w oznaczonym terminie z wynikiem bardzo pomyślnym.

Na polu naukowym główne nasilenie twórczości dr Łopatyńskiej przypadło na okres pobytu w Łodzi. Specjalnością zmarłej był teatr francuski i dzieje dramatu francuskiego. W dziedzinie tej wydała ona szereg rozpraw dotyczących technik i historii tego dramatu. Ostatnio pocięła przygotowywać na większą skalę dzieło pt. „Historia teatru francuskiego”. Niestety śmierć przeszkodziła jej w wykonaniu planu. Niewątpliwie dzieło to wzbogaciłoby nie tylko naszą obłą naukę filologii romańskiej, ale także naszą znajomość teatru w ogóle. Zwiastuje, że dr Łopatyńska pozostawała w bliskim kontakcie ze sferami teatralnymi, wykładając również w Wyższej Szkole Aktorskiej i współpracując z „Pamiętnikiem teatralnym”.

Na marginesie swej specjalności opracowała gruntowny wstęp do przekładu bajek Lafontaine'a (wyd. Bi-

blioteka Narodowa) i przegro towarzyszyła uniwersytecki podręcznik gramatyki opisowej języka francuskiego.

Śmierć dr Łopatyńskiej pograżyła w żalobie Uniwersytet Łódzki i Warszawski oraz naukę polską, w szczególności dziedzinę filologii romańskiej.

Prof. dr Bolesław Kiełski.

2000 dzieci w prewatoriach na Dolnym Śląsku

WROCŁAW (PAP). — W czterech prewatoriach, znajdujących się w najpiękniejszych miejscowościach uzdrowiskowych i klimatycznych Dolnego Śląska, przebywać będzie w tegorocznym sezonie zimowym 2 tysiące dzieci, ze wszystkich dzielnic kraju.

Obfite wyżywienie, zdrowe powietrze i słońce górskie, sporty, nieustanna opieka lekarska — wszystko to stwarza idealne warunki, w których dzieci nabierają siły i zdrowia.

Najnowszy „krzyk mody” — kółka w nosie!

MISTER Cyril Wilkinson z Londynu, zamieszkały przy Grosvenor Street, utrzymuje się od trzydziestu pięciu lat z fachowego przekuwania uszu kobiet, które pragną noś kółeczka. Obecnie urządza jego pracy rozszerzył się; obecnie mr Wilkinson przekutują również nosy swym klientom, umożliwiając w ten sposób wytwórcy damom noszenie w nosie obręczy, z którymi jest im rzekomo do twarzy.

Obyczaj ten stosowany jest wprawdzie i teraz, ale wśród zarodowych byków, z czego jednak byki są podobno niebardzo zadowolone. Ponieważ mr Wilkin-

ZAPEWNE dziwna wam się wyda „ankieta”, którą przeprowadziłem wśród swoich kolegów: Na czym opiera się twoje małżeństwo? Jakże zasadnicze sprawy łączą cię z żoną?

W odpowiedziach nie było nieoczekiwanego.

— Mamy wspólne ideały, wspólne dążenia.

Albo po prostu:

— Kochamy się.

Jeszcze inne warianty:

— Tworzymy rodzinę, ognisko domowe, wychowujemy dzieci itd. itd.

Jeden z kolegów odpowiedział zartem:

— Noszę mojej żonie węgier z komórką, a ona ceruje mi skarpetki.

Dowcip mniej lub bardziej udany, ale z pewnością dowcip. A my przecież chcemy porozmawiać serio. Chcielibyśmy właściwie porozmawiać o czymś zupełnie innym...

O sojuszu robotniczo-chłopskim.

— Aha — zauważył bystry czytelnik — ten cały wstęp zmierza do tego, by przyrównać sojusz robotniczo-chłopski do małżeństwa. Ze niby robotnik i chłop, to jak mąż i żona...

BYNAJMNIEJ, nie chodzi mi o takie porównanie. Nie byłoby ono ścisłe, a więc nie byłoby słuszne. Chcę natomiast powrócić do „ankiety”.

— Na czym opiera się sojusz robotniczo-chłopski? Jakże zasadnicze sprawy łączą robotnika i chłopca?

Otrzymałem m. in. taką odpowiedź:

— Chłop żywi robotnika, a robotnik odziewa chłopca. Jak ci się zdaje, Czytelniku, czy ta odpowiedź trafia w sedno rzeczy?

Sprawa zasługuje na to, by się nad nią poważnie zastanowić. Przecież obecnie, po IX Plenum, z dnia na dzień rośnie nasze zainteresowanie dla tych spraw. I wypowiedź mego kolegi, który rzącytował, nie jest odosobniona. Nieraz przecież słyszymy, że „wieś zaopatruje miasto w płody rolne, zaś miasto dostarcza wsi artykułów przemysłowych”.

Czy powyższe twierdzenie jest słuszne? Niewątpliwie tak. Niewątpliwie spójnia go spodarca (bo o takiej mowa w cytowanej wypowiedzi) gra niezwykle ważną rolę w kształtowaniu się stosunków pomiędzy robotnikiem a chłopem. Ale czy wyczerpuje ona całość zagadnienia? Czy wyraża ona w pełni istotę sojuszu robotniczo-chłopskiego?

BĘDZIE grubą przesadą, a więc nie będzie słuszną, jeśli powiemy, że wypowiedź taka przypomina raczej tamto sformułowanie, w którym mowa o węglu i skarpetkach. Oczywiście niesposób porównywać te dwa sformułowania. Ale możemy sta-

nowczo stwierdzić, że wzajemne świadczenie sobie usług gospodarczych przez miasto i wieś nie oddaje pełnej treści sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Co więcej, stojąc na tym stanowisku, jesteśmy jeszcze bardzo dalecy od tego, co stanowi istotną treść sojuszu.

„Sojusz robotniczo-chłopski był główną polityczną ośią naszej rewolucji społecznej, rekojmią wszystkich naszych przeobrażeń ustrojowych i jest dziś fundamentem naszej władzy ludowej” — powiedział na IX Plenum Bolesław Bierut.

Mówiąc o znaczeniu średniaka jako producenta, przewodniczący KC KPZR podkreślił, że widzimy w nim nie tylko sprzedawcę, ale i człowieka pracy, sojusznika klasy robotniczej na wczoraj, na dziś i na jutro.

Sięgamy pamięcią do czasów przedwojennych, kiedy to wieś, organizując pąty chłopskie, czynem popierała walkę proletariatu miejskiego przeciw wspólnemu wrogowi — burżuazji, wyzyskującej zarówno robotnika, jak i pracującego chłopca. Czyż nie były to widome oznaki zacieśniania się sojuszu robotniczo-chłopskiego w warunkach kapitalizmu?

BALENIE władzy kapitalistów i obszarników było wspólnym dziełem robotnika i chłopca pracującego. Wspólnym ich dziełem jest ustanowienie władzy ludowej, wspólne jest dążenie do zbudowania socjalizmu. To też — powiada dalej Bolesław Bierut — „bez umacniania i przestrzegania sojuszu z mało- i średniorolnym

chłopstwem nie byłoby możliwe w naszych warunkach zbudowanie socjalizmu”.

Chodziło więc o to, byśmy, mówiąc o sojuszu robotniczo-chłopskim, nie ograniczali zagadnienia do spraw spójnej gospodarczej. Winniśmy pamiętać, że robotnika i chłopca łączy nierozdzielnie wspólny interes, wspólny los. Ze sojusz ten jest braterskim sojuszem, któremu przyswiewa jedna idea, jeden światopogląd. Ze chłop mało- czy średniorolny jest, podobnie jak robotnik, człowiekiem pracy i na tym zasadniczym fakcie opiera się ich nierozdzielny sojusz.

Chodzi więc o to, że sojusz robotniczo-chłopski ma nie tylko swą treść ekonomiczną, ale również — i przede wszystkim — swą głęboką treść polityczną, ideologiczną.

— Dobrze — powiecie — ale nie ma w tym nic nowego, rzeczy są znane i wiadome.

Oczywiście. Nie „odkrywczego” tu nie powiedzieliśmy. Ale warto było przypomnieć znane i wiadome rzeczy, gdyż niekiedy — mimo woli — uchodzą one naszej uwadze i przesuwają się na plan dalszy.

JŻELI zaś chodzi o stosunek władzy ludowej do kuliakstwa, to oczywiście jest on zupełnie inny niż do chłopów pracujących. Również te sprawy są znane i wiadome, jednak i one budzą niekiedy wątpliwości. W następnej rozmowie z Czytelnikami postaramy się o mówić istotę naszej polityki wobec kuliaków.

JAN MUREWICZ

Na Widzewie padł apel do pracowników biur

■ Dokończenie ze str. 1

remontowy otrzymywał na czas i jakościowo dobre części zamienne i artykuły pomocnicze — zobowiązywał się kier. Kowalik...

Zobowiązania złożyli pracownicy działów zbytu, biura skrecalni, magazynów fabrycznych i pozostałych działów, na których szczegółowe sprawozdania czeka sztab pracowników księgowości i wielkie dzieło kolektywu biurowego — bilans.

Zebrań przyjęło następującą uchwałę:

„Pracownicy administracji WZPB im. 1 Maja na zebraniu w dniu 13 bm. postanawiają zakończyć wszystkie prace sprawozdawcze przed terminem i wzywać pracowników administracyjnych pozostałych zakładów przemysłowych do pójścia w ich ślady. Chodzi o to, by w ogólnym wysiłku nasze czynniki nadrzędne mogły jak najlepiej i we właściwym terminie sporządzić plany gospodarcze nie tylko dla zakładów naszej branży, ale i dla zakładów w całym kraju. Im wcześniej zorientujemy się w gospodarce za okres ubiegły, tym lepiej będziemy mogli gospodarować w następnym okresie”.

Warto przemysleć apel pracowników biur WZPB im. 1 Maja i wyciągnąć wnioski dla pracy każdego biura fabrycznego i każdej administracji przemysłowej.

F. B.

Tezy w związku z 300 rocznicą zjednoczenia Ukrainy z Rosją

zaaprobowane przez KC KPZR

Dokończenie ze str. 2

Rozwój kultury socjalistycznej narodu ukraińskiego dokonuje się na granitowej podstawie ideologii marksistowsko-leninowskiej, w nierozdzielnej twórczej łączności i organicznym powiązaniu z kulturą wszystkich bratnich narodów ZSRR. Szczególnie korzystny wpływ na rozwój ukraińskiej kultury radzieckiej wywiera socjalistyczna kultura wielkiego narodu rosyjskiego.

Epokowe sukcesy Związku Radzieckiego i jego części składowej — Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej wywołują uczucia głębokiego podziwu i uznania wśród całej postępowej ludzkości.

Miliony ludzi pracy w krajach kapitalistycznych, którzy uginają się pod jarzmem okrutnego wyzysku, śledzą z uczuciem wielkiej dumy i nadziei sukcesy walki narodów ZSRR, w tym narodu ukraińskiego, walki o zbudowanie komunizmu, o pokój na całym świecie.

Sukcesy budownictwa komunistycznego w ZSRR pokazują narodom całego świata, że jedynie socjalizm zapewni wolne i szczęśliwe życie, rozwój i rozkwit wszystkich narodów i narodowości, prawdziwą przyjaźń narodów, ich współpracę i pomoc wzajemną.

Związek Radziecki jest porywającym przykładem kraju, w którym po raz pierwszy w historii ludzkości rozwiązana została kwestia narodowa.

Wszystkie narody Związku Radzieckiego witają nowymi wybitnymi sukcesami w budownictwie komunizmu znamienne datę historyczną — 300-lecie zjednoczenia Ukrainy z Rosją.

Ludzie radzieccy pod kierownictwem partii komunistycznej walczą bohatersko o wykonanie programu dalszego rozwoju naszego kraju w jego marszu do komunizmu, programu nakreślonego przez XIX Zjazd KPZR. Partia i rząd dokładają wszelkich starań, aby w pełni zaspokoić stale rosnące materialne i kulturalne potrzeby mas pracujących.

Wrześniowe plenum KC KPZR nakreśliło bojowy program dalszego rozwoju rolnictwa socjalistycznego i podniesienia dobrobytu materialnego mas pracujących. Partia komunistyczna rozwija walkę o radykalny rozwój rolnictwa, o przyspieszenie rozwoju przemysłu lekkiego i spożywczego, aby w

najbliższych 2-3 latach zaspokoić w pełni rosnące zapotrzebowanie ludności naszego kraju na artykuły spożywcze i zapewnić surowce przemysłowi lekkiemu i spożywczemu.

Cała działalność naszej partii i rządu radzieckiego przeopona jest głęboką wiarą w naród, w siły twórcze robotników i chłopów, twórców wszystkich dóbr i właściwych twórców historii.

Radzieckie państwo socjalistyczne jest głównym narzędziem zbudowania komunizmu. Partia komunistyczna troszczy się nieustannie o dalsze umocnienie państwa radzieckiego, jego potęgę i obronność, o utrwalenie sojuszu klasy robotniczej i chłopstwa kolchozowego, przyjaźni i współpracy socjalistycznej między narodami ZSRR.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby zapewnić dalsze umocnienie jednolitej i przyjaźni narodów Kraju Rad, umocnienie wielonarodowego państwa radzieckiego. Przyjaźń narodów naszego kraju sprawia, że nie jest dla nas straszny żaden wróg, ani wewnętrzny, ani zewnętrzny.

Wszystkie zdradzieckie próby imperialistów zachodnich wzniecenia waśni między narodami ZSRR, podważenia potęgi naszego wielonarodowego państwa socjalistycznego poniosły fiasko i nadal kończyć się będą niepowodzeniem. Jednakże ludzie radzieccy wiedzą, że dopóki istnieje otoczenie kapitalistyczne, państwa imperialistyczne będą również nadal nasyłać do nas szpiegów i dywersantów, będą usiłowały wykorzystywać w celach antyradzieckich resztki rozbitych wrogich grup, aktywizować elementy burżuazyjno-nacjonalistyczne, ożywić przesady nacjonalistyczne w świadomości poszczególnych ludzi i posługiwać się nimi dla podważenia przyjaźni narodów ZSRR.

Zaostrzenie czujności wobec knołów drańców imperialistycznych i ich agentury — nacjonalistów burżuazyjnych wszelkich odzieni i innych zdradców — jest jednym z najważniejszych warunków sukcesów i rozkwitu radzieckich republik socjalistycznych i całej naszej wielkiej ojczyzny.

Sukcesy budownictwa komunistycznego w ZSRR, triumf ideologii przyjaźni narodów są natchnieniem dla narodów całego świata w ich walce o wyzwolenie spod ucisku kapitalu i w ich walce o przyjaźne, pokojowe stosunki między wszystkimi narodami.

Niech żyje i krepnie niewzruszona przyjaźń narodów ZSRR — źródło siły i potęgi naszej wielkiej ojczyzny!

Pod sztandarem Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina, pod przewodem partii komunistycznej — naprzód do zwycięstwa komunizmu!

Kto z łodzian chce grać na angielskim rożku za 7.156 złotych? Tekst niestety — bez muzyki...

Cóż to był za wspaniały koncert! Na samym przedzie siedzi muzyk grający na... angielskim rożku (ten za 7.156 zł). Tuż za nim postępowała wielka orkiestra, która dopiero co zakupiła nie tylko wszystkie bębny jazzowe (mimo że niekompletne) po 3 tys. zł sztuka, ale i potężne tuby po 3.300 i klarnet-bas za 6.500 złotych oraz wszystkie fisharmonie tak długo milczące w sklepie...

Największą radość jednak biała z twarzy skrzypków. Jeden z nich niósł nawet wielki transparent, na którym były słowa: „Zarządowi Przemysłu Muzycznego, oddział w Łodzi — wdzięczni skrzypkowie z miasta i województwa”. Wdzięczność była zrozumiała — kupili właśnie struny, nie tylko „E”, ale i „G”, „D” i „A”. Kierownik łódzkiej placówki Zarządu Przemysłu Muzycznego, Kielmowicz, stał przed Grand Hotelem i kłaniał się wszystkim członkom orkiestry z miną człowieka, którego rozpiera radość z dobrze spełnionego obowiązku.

...serdecznie uścisnął dłoń przewodniczącemu rady zakładowej z Widzewskiej Fabryki Maszyn Włókienniczych, która po trzech miesiącach zdecydowała się wreszcie zabrać ze sklepu piękny fortepian dla swej świetlicy...

...gratulował przechodzącemu właśnie kierownikowi radio węgla jakieś fabryki, który w sklepie muzycznym odnowił repertuar muzyczny, zamieniając stare i zdarte płyty na nowe nagrania (a tych przecież nie brak...). Gratulował tym serdeczniej, że to był pierwszy w Łodzi kierownik radiowęzła, który zakupił nie tylko płyty z muzyką ludową i taneczną, ale i wielkie dzieła Szopena i kilka nieśmiertelnych nagrań ope rowych...

I jeszcze komuś chciał uścisnąć rękę, gdy nagle... nieznosząc zaterkotał telefon.

— Panie kierowniku, ja już jestem w sklepie — mówił jakiś miły głos kobiecy — widzę, że się panu dobrze spało, nie mogłam się dodzwonić, a przecież mieliśmy przed otwarciem sklepu przeliczyć rezerwy...

— Po rozkosznym śnie zaczęła się... rzeczywistość! Od samego rana klientki.

— Poproszę komplet strun do skrzypiec...

— Nie mamy. Były „E”, ale w grudniu...

— Poproszę „podbródek”...

— Nie mamy podbródków...

— Pilnie potrzebujemy komplet instrumentów dętych dla orkiestry szkolnej — młode twarze klientów uśmiechały się.

— Z dętymi źle. W grudniu przyszło parę, ale ludzie rozchwytały. Kiedy będą — nie wiadomo...

— Są może stroiki?

— Czy nie ma fletów?

— Co z kornetami, klarnetami i pikolami?

— Nasza świetlica czeka na akordeon...

— Nie ma, nie wiadomo, kiedy będą, proszę zająrzeć w przyszłym miesiącu...

W tym samym czasie czarny i piękny fortepian stał w sklepie, od trzech miesięcy czekając, aż go zabie-

rze rada zakładowa Widzewskiej Fabryki Maszyn Włókienniczych...

W tym samym czasie w oknie wystawowym i szafach zaś — 10.000 papierowych dysków — płyt produkcji „Muza”...

— Czekam na kierownika radiowęzła, który by mnie przekonał, że dba o umasowanie dobrej muzyki, że układając program swego fabrycznego radia myśli o tym, że powoli, ale systematycznie trzeba rozwijać wśród ludzi pracy kulturę muzyczną... — mówił ob. Kielmowicz. — Tysiące pięknych nagrań z Szopenem i innymi wielkimi twórcami czekają na okazję, by oczarować setki tysięcy łodzian...

— Tęsknie wyczekiwały na klienta trzy fisharmonie, w

Z „Orbisem” na wycierzki

W styczniu „Orbis” organizuje szereg atrakcyjnych wycieczek do różnych miejscowości.

W dniach 17 i 24 bm. wyjadą wycieczki do Warszawy. Uczestnicy zwiedzą MDM, teren budowy Pałacu Kultury, Stare Miasto itd.

Również 17 bm. odbędzie się wycieczka do Krakowa i Nowej Huty. Dnia 24 stycznia możemy jechać do Torunia, gdzie uczestnicy zobaczą również przedstawienie teatralne.

31 bm. organizuje się wycieczkę na przedstawienie do Opery Poznańskiej.

W pierwszej niedzielę lutego wyjadzie specjalny pociąg turystyczny do Poronina i Zakopanego.

Ponieważ ilość miejsc na wszystkie wycieczki jest ograniczona, już obecnie należy się zgłaszać do „Orbisu” ul. Piotrkowska 68.

Ciekawe odczyty

■ Dnia 14 bm. o godz. 18 w gmachu WDK (ul. Traugutta 18) wygłoszony zostanie odczyt pt. „Język polski epoki Odrodzenia”.

■ 14 bm. o godz. 18 w gmachu Politechniki, przy ul. Żwirki 35 wygłoszony zostanie odczyt pt. „Światło”.

Wicemistrz konkursu kulinarnego — bar „Pocztowy”

II miejsce w tygodniu pokazu produkcji gastronomicznej przyznano załodze baru „Pocztowego” (ul. Przejazd 41) — lokalowi III kategorii, który mimo ograniczonych możliwości (mała kuchnia, małe sale konsumpcyjne i mała wystawa), wywiązał się niemal bez zarzutu z wszystkich warunków stawianych w konkursie.

Na zdjęciu: od lewej — Zofia Kaczynska pomoc kuchni, kierownik zakładu Marcin Winta, kalkulator Stefania Masłowska, szef kuchni Kazimiera Kotowa i kucharka Janina Sawicka naradzają się wspólnie jakiego wyroby gastronomiczne przygotować na trwającą obecnie wystawę w „Tivoli”.

Foto — L. Olejniczak

W tym bieda, że... towar jest za tani

Historia niewiarygodna, lecz niestety prawdziwa

Wszyscy mają kłopoty: łodzianki nie wiedzą, gdzie kupić wsuwki stalowe (albo jak kto woli — spinacze) do włosów, zarząd spółdzielni „Ślawa” nie może sprzedać 4 milionów sztuk tych wsuwek, a Związek Spółdzielni Inwalidów do niedawna zastanawiał się skąd wziąć te wsuwki, bo chciał nimi uzupełnić asortyment towarów w swoich 6 sklepach przemysłowych na terenie Łodzi.

No i wiecie jak sobie wszyscy poradzi?

Spółdzielnia Inwalidów uruchomiła własną produkcję wsuwek, łodzianki zaopatrują się u tzw. „inicjatywy” przed PDT, a rezerwy spółdzielni „Ślawa” jak leżały, tak leżą.

Wsuwki ze „Ślawy” nie chcą odbierać sklepy detaliczne, bo kłopotliwe jest przeliczanie (opakowania po 500 i 1000 sztuk) i nie warto aż takiego zachodu, gdyż towar jest... za tani. Za tani — to oznacza, że na plan obrotów nie będzie miał wpływu, o co: cena hurtowa po 3 gr sztuka.

Bez bieganiny po mieście Miejsca w hotelach warszawskich przydziela przyjezdnym Centralne Biuro Zakwaterowania

Łodzianie często jeżdżą do Warszawy, często też dla ułatwienia rozmaitych spraw muszą zostawać w stolicy kilka dni. Wówczas wyłania się bardzo poważny problem znalezienia noclegu.

Sprawa bynajmniej nie łatwa. Nieraz trzeba dobrze się nachodzić, zanim wreszcie natrafi się na hotel, dysponujący jeszcze wolnymi miejscami. Dlatego też dla ułatwienia ży-

cia przybyłszy dyrekcja hoteli miejskich w Warszawie uruchomiła w stolicy Centralne Biuro Zakwaterowania.

Centralne Biuro Zakwaterowania dysponuje ośmioma hotelami miejskimi: „Polonia”, „Warszawa”, „Central”, „Terminus”, „Mazowiecki”, „Praga”, „Wschodni” i „Mały”. We wszystkich tych hotelach biuro dysponuje około 1400 miejscami.

Centralne Biuro Zakwaterowania mieści się w hotelu „Polonia” i czynne jest całą dobę. Wszystkie podlegające mu hotele zgłaszają codziennie stałe zajęte miejsca na następną dobę, tak że urzędnik biura wie zawsze, ile miejsc jest wolnych.

Podróżni przybywający do Warszawy rannymi pociągami zgłaszają się teraz wprost do biura i tam otrzymują skierowanie do oznaczonego pokoju w jednym z hoteli. Wydawanie skierowań jest bezpłatne.

Niedbalstwo lokatora przyczyną pożaru

W niedzielę, 10 bm. w mieszkaniu ob. Antoniego Jałowicza przy ul. Piotrkowskiej 67 wybuchł pożar.

Jak ustalono, przyczyną pożaru było niedbalstwo lokatora mieszkającego na 11. piętrze, który zostawił rozpalony piecyk węglowy bez zabezpieczenia.

Ogień z pierwszego piętra przewodem wentylacyjnym dostał się do czwartego piętra i gdyby nie szybka interwencja straży mogłoby ogarnąć szereg mieszkań. Na szczęście pożar zlokalizowano.

Pożar ten to jeszcze jedna nauczka dla nieostrożnych mieszkańców, zostawiających nie zabezpieczony ogień mogący wywołać pożar. (u)

Trzy razy krótsza droga z fabryki konfekcji do sklepu

O ile mniej już słyszy się uwag na temat złej jakości odzieży gotowej, o tyle nie ustały jeszcze narzekania na jej zły wygląd. Pogniecione, wymiętoszone ubrania raczej odstraszały od kupna.

Tym faktem zapobiegnie w dużej mierze innowacja, którą już od 1 lutego wprowadza Centrala Odzieżowa.

Innowacja ta polega na bez pośrednim powiązaniu handlu detalicznego z przemysłem odzieżowym. Mianowicie poszczególne wojewódzkie przedsiębiorstwa MHD i PDT będą mogły zamawiać i odbierać odzież w zakładach produkcyjnych.

W praktyce skróci to drogę konfekcji z fabryki do sklepu trzykrotnie. Co najważniejsze jednak — to to, że odzież nie magazynowana „po drodze” w składnicach i hurtowniach, dostanie się do rąk klienta w należytych stanach. (se)

Obok „gruszek”

Małe dzieci używają dość często tzw. „gruszek”. Właściwie to nie one używają, ale przy pomocy „gruszek” mamy pomagają w pracy skomplikowanym, choć małym organom trawiennym.

Czasami ta pomoc potrzebna jest i starszym. Ale łódzkie apteki i drogerie nie bardzo starają się o zaopatrzenie w odpowiedni sprzęt, zwłaszcza zaś

W CHODZĄC do sklepu MHD przy ul. Obrońców Stalingradu

Do PKS

kierują za naszym pośrednictwem prośbę mieszkańców tras: Łowicz — Żduny — Złaków Kościelny — Złaków Borowy — Kiernozia — Sanniki.

„Autobus PKS — piszą — to bardzo dobra rzecz, ale byłaby jeszcze lepsza, gdybyśmy mieli z autobusów połączenie z pociągami do Łodzi i do Warszawy. Bo pociąg do Łodzi jest rano o godz. 10.30, a do Warszawy o godz. 9.30. Po południu do Łodzi pierwszy pociąg odchodzi o godzinie 18.15, a do Warszawy o 16.55. Nato-

miast autobus PKS odchodzący z Łowicza do Sannik wyjeżdża o godzinie 11.40. Przychodzący zaś do Łowicza na godz. 14.15.

Czy nie można by zmienić godzin w ten sposób, żeby autobus odchodził z Łowicza o godz. 13, a powracał do Łowicza na godz. 16.30—17.30? Byłoby to bardzo wygodne nie tylko dla tych, którzy jadą do Warszawy lub Łodzi i obecnie czekają kilka godzin w zimnej poczekalni, ale również dla pozostałych pasażerów. (1071)

Serce się kraje

nr 10 człowiekowi serce się kraje. Bo jak się ma nie krajać na widok personelu sklepowego zmarznętego do szpiku kości.

W sklepie panuje przejmujące zimno, ekspedientki mają ręce po puchnięte od mrozu i nikt się nie zainteresuje warunkami ich pracy, nie pomyśli o zainstalowaniu jakiegos piecyka, chociażby tylko do rozgrzania rąk. Na pewno świeżość mięsa nie by na tym nie ucierpiała, a zdrowie pracowników sklepu wychylniej by było na rażone na niebezpieczeństwo.

Drużga sprawa to system mielenia mięsa. Nie powinno się wymagać od kobiety, żeby wykonywała tak ciężką pracę jak ręczne mie-

lenie mięsa, bowiem nie chodzi tu o kilka, lecz o kilkadziesiąt kilogramów dziennie. W wielu sklepach są elektryczne maszynki do mielenia mięsa i MHD powinien się postarać o zainstalowanie takich we wszystkich swoich sklepach.

Czytelnik A. M.

List ten traktujący o przykrych sprawach jest świadectwem dbałości o ludzi pracy. Szkoda tylko, że dbałości tej nie wykazuje wydział socjalny dyrekcji MHD. (1100)

Śnieg i lód trzeba uprzątać Kary na opieszłych dozorcach Nie należy również zapominać o łopatach

Mieszkańcy Łodzi często skarżą się na nie usuwane zasypy śniegu, pokrywające chodniki.

Współzawodnictwo międzyzakładowe kół PCK

Dla uczczenia II Zjazdu PZPR Zarząd Miejskiego Oddziału Wojewódzkiego PCK w Łodzi ogłosił współzawodnictwo między kołami PCK w zakładach pracy.

Ma ono na celu podniesienie stanu sanitarno-higienicznego zakładu i kultury sanitarnej załogi. Dla zwycięskiego koła ufundowano proporzek przechodni.

Jako pierwsze zgłosiło się do współzawodnictwa koło PCK przy ZPW im. Reymonta i dnia 20 grudnia ub. r. zameldowało o wykonaniu zobowiązań.

Koło to wzywa do współzawodnictwa wszystkie koła PCK zakładów przemysłu w łódzkiego. (b)

Każdy związkowiec członkiem TPP-R

(b)

Mleczne kłopoty

których można bardzo łatwo uniknąć

MOJ kilkumiesięczny synek lubi każdego ranka wypijać butelkę gorącego mleka. Ostatnio coraz częściej przerażającym krzykiem protestuje przeciw mrożeniu go głodem. Mleka bowiem nie dostaje, chociaż roznosić przynosi je codziennie do domu. Przyczyną tego jest mróz, a właściwie nie tylko mróz...

Sporo osób w Łodzi skarży się, że gdy rano bierze z korytarza przyniesioną przez chłopca butelkę z mlekiem, ta z trzaskiem pęka...

W sklepie MHD przy ul. Andrzeja 2 dowiadujemy się, że nie tylko klienci mają te kłopoty z mlekiem. Również personel sklepu ma „urwanie głowy”.

Mleko butelkowe rozwodzi się około godziny trzeciej rano i o tej porze woźnice stawiają je przed sklepami. Stoi tu ono do szóstej czy siódmej na zimnie i zamraża, a gdy butelki znajdują się w nieco cieplejszym miejscu — pękają.

Jako „dowód rzeczowy” pokazują nam w sklepie pudło pełne potłuczonych butelek.

— Za potłuczone butelki i zmarnowane mleko ma zapłacić kierowniczka — mówi jedna z ekspedientek — ale może przyjdzie jakaś komisja i zwolni ją od tego niesłusznego, naszym zdaniem, haraczku...

— Roznoszenie mleka w mróz nie dni wyraźnie kuleje — mówi wielu łodzian. Świadczy o tym również sposób, jakim się chwytają niektórzy kierownicy sklepów, by uchronić się od dodatkowych kosztów i kłopotów. Np. w sklepie PSS przy ul. Włocławskiej kilka dni nie roznoszono w ogóle mleka, chociaż matki i dzieci na nie czekały. Oczywiście sposób do naśladowania się nie nadaje.

O pękających na mrozie butelkach wie również Państwowy Zakład Mleczarski.

Wydano co prawda zarządzenie, że roznosiciele mają skrzynki z butelkami osłaniać matami. Jak jednak wykazuje praktyka, nie daje to spodziewanych rezultatów.

Poza tym są również kłopoty z bankami metalowymi, które również woźnice stawiają o 3—4 rano przed sklepami, a w których, rzecz prosta, mleko zamienia się w bryłę lodu.

Naszym zdaniem przyczyną tego stanu rzeczy leży w niedostosowaniu zarządzeń do potrzeb życiowych.

W lecie nie zdaje egzaminu rozwożenie mleka po południu, gdyż na drugi dzień rano jest ono już kwaśne. Przystąpiono więc do rozwożenia rano. Obecnie jednak nie ma obawy, by mleko skwaśniało, natomiast rozwożenie mleka rano stwarza sporo kłopotów, zarówno personelowi sklepów jak i klientom.

I dlatego należy obecnie zmienić godziny rozwożenia mleka: to co w lecie było nieodpowiednie, teraz da nie wątpliwie dobre rezultaty.

Przez wychuchane okienko

— Chuchaj prędzej, bo przejeździemy!
— Myślisz, że to tak łatwo, lód jest gruby.

— Proszę pana, jaki teraz będzie przystanek?

— A bo ja wiem, jadę do końca.

— Już mam okienko, teraz jesteście przy Andrzeja.

— Pochuchaj dalej, żeby nie zamarzło.

— Ty teraz chuchaj, ja się już zmęczyłem.

— Ja nie mogę, bo zaraz kaszlę.

— To chuchaj nosem.

— Jak chucham nosem, to kicham.

— Gdzie jesteście?

— Zda się, że przy Mickiewicza.

— Zda się. Proszę pani, czy to Mickiewicza? Pani ma większe okienko.

— Tak, Mickiewicza.
— Dziękuję. Licz przystanki, na czwartym wysiadamy.

Jak już wszyscy zdążyli się zorientować, rzecz dzieje się w tramwaju łódzkim jednym, drugim i dwudziestym drugim.

We wszystkich wozach. A dzieje się dlatego, że po pierwsze szyby są wymalowane przez mróz w zaczarowane ogrody i światła przez nie nie widać, a po drugie konduktorzy zaniechali dobrego zwyczaju wywoływania nazw ulic, przy których są przystanki.

Biedni pasażerowie chuchają na szyby ustami i nosami, przykładają ogrzane w ręku monety (nie wszystkie ręce są ciepłe), wytapiając w zamrożonych szybach okienka i licząc na palcach przystanki, żeby wysiąść na właściwym.

A konduktorzy, żeby chociaż dla rozprzewki krzyknęli: Zielona, Andrzej! — to nie. Nie chcą.

Drocy, mili konduktorzy! Ogłaszajcie przystanki, chociaż po cichu, dla tych, którzy nie siedzą przy szybach i nie mogą sobie wychuchać okienka na świat.

ZO-TA

RACHUNEK

Sklep MHD nr 619 przy ul. Narutowicza 32 ma wyraźnego pecha. Zarówki, które tu przysyłają są dobre tylko w sklepie, tzn., do póki się nie pali.

Gdy się je zapali, mniej więcej po godzinie ze zgrozą patrzymy jak w oczach robi się ona biała, potem błysk, wybuch i z żarówką koniec.

Po dokładnym obliczeniu wypadnie 7 i pół żarówki dziennie. Rachunek niebysty wygodny. Trzeba więc coś zrobić, aby go wyrównać.

A może wyrównać go z fabryką L2, która wypuszcza takie brakorobstwo?

Z koresp. W. K. (b)

KSIAŻKA I SLEDZ

„Książka jest najmilszym prezentem” — o tym to hasło przypomina sobie coraz więcej ludzi. Coż, kiedy same księgarnie utrudniają niekiedy sprawienie takiego własnego prezentu.

W Klubie Młodzieżowym Prasy i Książki, na przykład brak jakiegos odczobnego papieru do pakowania (a czasem nawet — jakiegokolwiek papieru).

A trudno przecież wymagać, byśmy wręczali sobie książkowe prezenty opakowane w gazetę lub papier, używamy zwykłe do pakowania śledzi...

Z listu czyt. A. B. (se)

???

Miejsce akcji: „Delikatesy”, ul. Piotrkowska 82, stoisko z wędlinami. Czas: 13 stycznia 1954 r.

W kolejce kilka osób. Jedna z klientek kupuje szynkę. Ekspedientka dokłada jej kawałki skóry i skrawków.

Klientka: — Dlaczego do kładacie do szynki skórę i skrawki? Przecież możecie to sprzedawać osobno. Trzeba by o tym napisać do „Książki Życzeń i Żądań”.

Ekspedientka: — Pisali już raz o tym w gazecie...

Klientka: — No i?

Ekspedientka: — I nic się nie zmieniło...

A może teraz się zmieni?

Pokaz mody w ZPB im. Marchlewskiego

Spółdzielnia Pracy „Laboratorium Wzorownia” wspólnie ze spółdzielniami zrzeszonymi w związkach branżowych spółdzielni odzieżowo-włókienniczych na młasto Łódź i województwa organizuje wiosenno-letni pokaz mody z udziałem wybitnych artystów scen łódzkich.

Pokaz odbędzie się w dnju 18 stycznia br. o godzinie 13.30 w przodujących zakładach Im. J. Marchlewskiego w Łodzi przy ulicy Ogrodowej 18 (Dom Kultury).

WAZNE TELEFONY

Pogot Ratunkowe 254-44
Straż Pożarna 8
Kom. Miejska MO 253-60
Miejski Ośr. Infor. 159-15

TEATRY

NOVY (Wielkowskiego 15) g. 19 „Dziewczyna z dżbanem”
IM. ST. JARACZA (Jaracza 27-29) g. 19 „Chirurga”
POWSZECHNY (Obr. Stalinska 21) g. 19.15 „Fircyk w załotach”
MUZYCZNY (Piotrkowska 243) g. 19.15 „Dona Juanita”

„ARLEKIN” (Piotrkowska 152) g. 17 „Smok w Nieswarowie”
„PINOKIO” (Kopernika 16) g. 17 „Trzy misie”

* KINA *

BALTYK (Narutowicza 20) „Wiosna w Moskwie” g. 16, 18, 20

CO?gdzie?KIEDY?

GDYNIA (Przejazd nr 2) „Młodzi hodowcy królików”, „Piewca Uralski”, „Świat Młodych” 6-53 PKF 3-54 g. 18.19. Program dla najmłodszych: „Brylant małego kogutka”, „Odważny zając”, „Serce bohatera” g. 16, 17
MŁODA GWARDIA (Zielona 2) „Radziecka Lotnia” g. 16, 18, 20
MUZA (Pabianicka 173) „Lubow Jarowaja” II ser. g. 18, 20
PIONIER (Franciszkańska 31) „Przeglądni rok 1919” g. 17, 19
POLONIA (Piotrkowska 67) „Nędznicy” II ser. (film grany tylko 2 dni) g. 16, 18, 20
PRZEDWIOSNIE (Zeromskiego 78) „Areny śmiały” g. 18, 20
1 MAJA (Kilińskiego 176) „Przełom” I ser. g. 17, 19

REKORD (Rzgowska 2) „Ostatnia bitwa” g. 18, 20
ROMA (Rzgowska nr 84) „Droga nadziei” g. 18, 20
SOJUSZ (Nowe Żołnierze) „Węgierskie melodie” g. 18.30
SWIT (Balucki Rynek 2) „Cywil na stadionie” g. 18, 20
TATRY (Sienkiewicza 40) „Lubow Jarowaja” I ser. g. 16, 18, 20
WISLA (Przejazd nr 2) „Podstęp swatki” g. 16, 18, 20
WŁOKNIARZ (Próchnicka 16) „Nierozłączni przy jaciele” g. 16, 18, 20
WOLNOSC (Przybyszewskiego 16) „Mury Malapagi” g. 16, 18, 20
ZACHĘTA (Złotowska 26) „Młode serca” g. 18, 20

DWORCOWE — „Nauka i technika 11-50”, „Fajarka i dżbanuszek”, „Narcyzstwo”, PKF 1-54” g. 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22

Dyzury apłęk

Apłęk: nr 6 (Piotrkowska 165), nr 48 (Narutowicza 6), nr 15 (Rzgowska 147), nr 20 (Wielkowskiego 21), nr 31 (Karlowska 41), nr 46 (Limanowskiego 80).

AS nr 41 (Al. Kościuszki 48) dyzuruje codziennie.

DYZUR POŁOŻNICZO-GINEKOLOGICZNY

Od godz. 8 do 20: szpital im. dr H. Wolf — ul. Łagiewnicka 34; od godz. 20 do 8: szpital im. dr. Madurowicza — ul. Krzemieniecka 5.

Golone, strzyżone

W stołówce

— Ma pan rację, mięso jest nieco twarde. Zaraz przyniosę inny rodzaj...

Pracownicy poszukiwani

Inżyniera lub technika elektryka z praktyką oraz znajomością pracy warsztatowej na stanowisku kierownika energetyki zatrudnia Zakłady Przemysłu Bawełnianego Im. Józefa Stalina Zakład B Łódź, ul. 8 Marca 25. Zgłoszenia osobiste do Działu Personalnego. 79-K

Kotłarni, elektryków i robotników gospodarczych zatrudnia Zakłady Przemysłu Pończosznego Im. L. Szeuwałda w Łodzi ul. Wólczańska 187. Zgłoszenia osobiste przyjmuje Sekcja Personalna w godz. 8 — 16. 75-K

Kalkulatora do stolarni znającego roboty modelarskie i stolarskie zatrudni Łódzka Fabryka Maszyn Jedwabniczych w Łodzi, ul. Zeromskiego 98. Warunki do omówienia w Dziale Kadr w godz. 7.30 — 16. 74-K

Ogłoszenia drobne

NIERUCHOMOŚCI

SPRZEDAM domek oraz plac. Wiadomość Chaluhińskiego 14 Kisiel (Stakawa) (82-G)

KUPNO

KUPUJE nylon z paczek zagranicznych pracownia torebek Nowomiejska 9 Grynfeld (podwójna) godz. 10-14

KUPUJE i sprzedaje kupony z paczek PKO sklep z samodzielnymi Piotrkowska 44 tel. 213 08

LOKALE

POKOJ w śródmieściu ze wszelkimi wygodami, używalnością kuchni, zamknięcie na większe. Oferuję pismem. Biuro Ogłoszeń Piotrkowska 98 pod „70”

ZAMIENIE jeden ładny pokój, i piętro na pokój kuchnia, Limanowskiego 146-36 (14984 G)

PRACA

MASZYNISTKI, sekretarki Kursy stenografii biurowej, maszynopisania sekretariatu (także księgowości). Zapisy Kilińskiego 50, Piotrkowska 83. (5 K)

POTRZEBNA osoba do półrocznego dziecka od zaraz. Wschodnia 51 m. 4 (298-G)

POMOCNICA domowa potrzebna. Wiadomość — Złotowska 99, I piętro Leszczyńska (87-G)

LEKARSKIE

Dr RÓŻYCKI specjalista chorób kobiecych, niepłodność, czwarta — szósta, Piotrkowska 33

Dr MARKIEWICZ specjalista skórne, weneryczne, moczołajowe. Piotrkowska 109 (118-G)

ELEKTROKARDIOGRAF

zdjęcia serca Piotrkowska 157 godz. 5-7 wieczorem (243-G)

Dr JADWIGA ANFOROWICZ, skóra, weneryczne, choroby 15-19 Próchnicka 8

Dr WOJNO specjalista chorób skórnych, wenerycznych, zaburzenia płciowe. Nowotki 7 front 10-11, 16-18

Dr KUDREWICZ specjalista weneryczne, skóra 8-9.30, 3-5 Piotrkowska 108 (812-G)

Dr LASZEWSKI skóra, weneryczne 13-14, 17-19.30 Armii Ludowej 27

Dr REICHER specjalista weneryczne, skóra, płuca (zaburzenia) 8-9, 16-19 Piotrkowska 14

NAUKA

KURSY kroju i szycia oraz haftu maszynowego. Przyjmujemy zapisy sekretariat IPR ul. Lokatorska nr 12 w godz. od 8-18 (11-K)

5-MIESIĘCZNY kurs kroju i szycia i modelowania IPR w Łodzi ul. Jaracza nr 7. Zapisy w godz. od 8-12 oraz od 16-19

3-MIESIĘCZNY kurs nowoczesnego kroju i modelowania IPR w Łodzi ul. Jaracza 7. Zapisy w godz. od 8-12 oraz od 16-19 (13 K)

5-MIES. kurs kroju, szycia i modelowania IPR Stalina 7. Zapisy codziennie w godz. 9-18, soboty 9-14. (43 K)

5-MIESIĘCZNY kurs kreślenia budowlanych I i II stopnia IPR. Zapisy — Stalina 7 codziennie w godz. 9-19.

5-MIESIĘCZNY kurs kreślenia maszynowych I i II stopnia IPR. Zapisy — Stalina 7, codziennie w godz. od 9-19

3-2-MIESIĘCZNY kurs kroju krawiectwa lekkiego. Zapisy przyjmuje Zakład Doskonalenia Rzemiosła Łódzkiego 4

UŻYWANE

FUTRA — BLAMY

I KOŁNIERZE SKUPUJE

Spółdzielnia „FUTRO”

ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 78, JARACZA 9, NAWROT 1-a i NARUTOWICZA 1.

5-MIESIĘCZNY kurs nowoczesnego kroju szycia i modelowania IPR — Świerczewskiego 17. Zapisy codziennie.

ZAPISY na 5-miesięczny kurs kreślenia elektrycznych przyjmuje sekretariat IPR — Stalina 7, codziennie w godz. od 9-19. (55 K)

KURSY przygotowujące do egzaminów czeladniczych i mistrzowskich we wszystkich zawodach. Zapisy przyjmuje ZDR Łódzka 4 oraz wszystkie powiatowe biura Cechów Rzemiosła Różnych (84-K)

KURSY kreślenia technicznych I i II stopnia oraz radiomontażu. Zapisy przyjmuje Zakład Doskonalenia Rzemiosła Łódzkiego 4 tel. 192-58 i 165-30

OSTRZEŻENIE

Ostrzega się przed nabyciem maszyny do pisania marki „Torpedo” nr 101425, maszyny do pisania marki „Mercedes” nr 644225 skradzionych dnia 29 grudnia 1953 roku w Spółdzielni Pracy Laboratorium Wzorownia Łódź, Południowa 10. tel. 215-01. 86 K

ZGUBIONO wejściówkę fabryczną na nazwisko Zuzanna Winnicka Południowa 86-19

ZGUBIONO legi. studencką i wkładkę tramwajową wyd. przez AM Łódź na nazwisko Eugeniusz Johanowicz

ZGUBIONO kwit. sklepu komisowego na nazwisko Julia Dziedzielska Kopskińskiego 6 m. 7

ZGUBIONO kartę mel. dworkową na nazwisko Kazimierz Marjański Kilińskiego 42 (14567-G)

ZGUBIONO kartę mel. dworkową Woszczyk Halli na Maria, Ogrodowa 32

ZGUBIONO legi. tramwajową wyd. na nazwisko Maria Piela

POZOSTAWIONO teczkę w autobusie z dokumentami i książką podatkową nr 1. Uczeń znalazł za wynagrodzeniem M. Bler naki Łódź, Pabianicka nr 208 (345-G)

ZGUBIONO kartę mel. dworkową i pokwitowanie na złożone dokumenty na nazwisko Henryk Bogdała zam. Łódź, ul. Skalna 25-1

ZGUBIONO w tramwaju nr 6 teczkę skórzaną czarną wraz z książką podatkową nr 1 i kwitami na nazwisko Wojciech Szumielek, Nowotki 19-40. Łaskawego znaleźć wynagrodzę.

ZGUBIONO legi. Ubezp. Spół. legi. Zw. Zaw. wejściówkę fabryczną na nazwisko Danuta Lis ul. Wólczańska 147-9

ZGUBIONO legi. wyd. przez PWRN w Łodzi na nazwisko Feliksa Zeglar ska, PKWN 10

SKRADZIONO legi. Zw. Zaw. i Ubezp. Spół. na nazwisko Janina Pawlicka, Gdańska 67-7

ZGUBIONO legi. studencką nr 194961 Włocławek Szkoły Inżynierskiej w Łodzi na nazwisko Józef Chmielecki

Oddział Wojewódzki „SPÓLNOTY PRACY” w Łodzi ul. Jaracza 72
zawiadamia, że stosownie do uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 14. 12. 1950 roku wszelkie zażalenia, skargi i odwołania załatwia kierownik Oddziału w soboty od godz. 13 do 15. Jeśli w sobotę przypada dzień wolny od pracy, dniem przyjęć jest najbliższy dzień poprzedzający. 77-K

Centrala Produktów Naftowych BIURO WOJEWÓDZKIE w Łodzi ul. Gdańska nr 70
przypomina, że stosownie do uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 14. 12. 1950 roku, wszelkie zażalenia i odwołania załatwia dyrektor CPN w każdy poniedziałek od godz. 15.30 do 17.30. Jeśli w poniedziałek przypada dzień wolny od pracy, dniem przyjęć jest najbliższy dzień powszedni. 71-K

ZGUBIONO plecak o ZGUBIONO legi. Ubezp. brzmieniu „Konwojent Spół. nazwisko Ludwik nr 5 MHD” Kacprzak, Prawa 4

REDAGUJE KOLEGIUM Redakcja i Administracja Łódź, ul. Piotrkowska 98. Centrala tel. 283-00. Rel. nac. 125-84 283-00 wewn. 39. Zastępcy red. nac. 112-60 i 244-79. Sekr. odpow. 204-75 283-00 wewn. 41. Dział Ekonomiczny — 228-32, 143-80, 141-10. Dział Miejski — 129-13, 137-47, 223-05. Dział Kulturalny — 109-82. Red. Panoramy — 283-00, wewn. 38. Dział Sportowy — 208-95, 283-00, wewn. 34. Dział Listów i Interwencji — 103-04. Dział Korespondentów — 114-32, 283-00 wewn. 40. Dział Książka Życzeń i Żądań — 283-00 wewn. 42. Redakcja nocna — 279-78. Biuro Ogłoszeń, Piotrkowska 96 tel. 111-50 i 114-75 czynne 9-16, w sobotę 8-14.

WYDAWCA INSTYTUT PRASY „CZYTELNIK”

Z kolarzy rumuńskich naj-
lepiej jedzie Niculescu, znany
ze startów w Wyścigu Pokoju.
Niculescu na mecie pierw-
szych czterech etapów znajdo-
wał się w czołowej grupie.

Opolanie w pierwszym meczu mistrzowskim zremisowali ze Spójnią (Złembice) 10:10.

Jest to wynik raczej przygodkowy i dość szczęśliwy dla Spójni, gdyż Trojanowski (Gwardia) prowadzący walczył na punkty uległ w II starciu kontuzji, tuku brwiowego i przegrał przez tko. Poza tym przegrał Panczyszyn (Gwardia) walcząc z Borowskim, mimo wyrażnej przewagi punktowej, gdyż podczas walki nastąpiło uszkodzenie ringu i Gwardia nie zdołała go doprowadzić do porządku w czasie przewidzianym w regulaminie.

Wargaszkin uzyskał w lecie ub. roku czas 1.10,4 poprawiając dotychczasowy o 0,2 sek.

(22)

Wykłady Tomasza Zdybła były trochę nużące. Kierownik Kontroli mówił głosem jednostajnym, o niezmiennym nateżeniu, nie posługując się ani żywym gestem, ani porównaniami, które uważałby zapewne za dziwactwa.

Miał około pięćdziesiątki, lecz wyglądał znacznie starszej. Można go było wziąć za wysłużonego, poważnego urzędnika lub kasjera bankowego, któremu życie upłynęło za okienkiem odgradzającym go od innych ludzi. Był krótkowidzem i nosił potężne, grube szkła, jak dwa teleskopy, które od czasu do czasu odsuwał na czoło, zwłaszcza wówczas, gdy spoglądał na coś z bliska. Stałe narzekał na brak sprzętu i wszelkich koniecznych urządzeń, bez których jego zdaniem nie można było w ogóle marzyć o jakim takim kierownictwie w powietrzu i na samym lotnisku, ale wypowiedziawszy te swoje żale i zgasiwszy najmniejszą nawet iskierkę nadziei, że w danych warunkach da się cokolwiek zrobić, zaczynał kłecić całą aparaturę ze starych, przeznaczonych na złom stacji pokładowych, z wygrzebanych skądśiś wzmacniaczy, kolektorów, kondensatorów, drutów, kabli i przeróżnego

W dniu 3 maja odbędzie się II etap Warszawa — Łódź, długości 125 km.

4 maja rozegrany zostanie III etap Łódź — Stalinogród, 150 km.

Opole Wie na ringu

jsce w II lidze

NECKI, MAJCHRZYK I, MAJCHRZYK II, PANCZYŹYŃ, GAJLIĆZAK, SZYDŁOWSKI, ZĄCZKIEWICZ, KRASEK, ZUCHOWSKI, TRAJANOWSKI. W dziesiątce tej najlepszymi bokserami są Zuchowski w półciężkiej i Czarnecki w muszej.

Gwardia łódzka po zwycięstwie nad Gwardią zielonogorską 13:7, mobilizuje przeciwko opolanom najlepsze swe sily: MIŁCHUKO, SIELCZAK, AMBROZIEWICZ, BOROWSKI, ZACHARA, PAŁUSIAK, OLEJNIK, PASZKOWSKI, LISIAK, I KUBASIEWICZ. Ostatnio Gwardia pozyskała Debisza i Wieczorka, ale trener Kasznia nie zamierza ich wcześniej wystawić do walki aż się przekona w jakiej są formie.

Krótki wywiad z Zabłockim na odjeździe

WARSZAWA. — 13 bm. w godzinach wieczornych wyjechała do Wiednia na mecz Polska — Austria reprezentacja szermiercza Polski.

W skład drużyny wchodzi zawodniczek — Nawrocka i Włodarczyk oraz zawodnicy — Ziobłoki, Przeździecki Zbigniew, Krajewski, Twardokęs, Pawłowski, Jaroń, Przeździecki Andrzej.

„śmiecia“ (jak się pogardliwie wyrażał) — aparaturę, która działała znakomicie, pod warunkiem, by nikt inny jej nie dotykał. Przedstawiał to swoje dzieło inżynierowi Angrabię, zapewniając, że jest nie niewarte i za każdym razem wprowa- w podziw swoją pomysłowością.

Z czasem, gdy Angraba zaczął zdobywać nowoczesne aparaty i środki do założenia trwałych instalacji. Zdłbel z zasady odnosił się do nich nieufnie.

(22) — To nie będzie chodzić nawet przez tydzień — mawiał, wstrząsając ramionami. Potem rozbierał wszystko na drobne części, składał z powrotem i zaczynał pracować na nowym sprzecie niezawodnie, jakby go używał od urodzenia.

Przez dłuższy czas opierał się praktycz-
nemu zaznajomieniu swych słuchaczy
z pracą w Kontrolii obawiając się, że m-
tam coś zepsują.

Kontrola mieściła się w tzw. wieży, mającej ze wszech stron oszklonej klatce, przypominającej kabinę nawigacyjną na statku. Wieża wznosiła się na dachu budynku portowego, a widok stamtąd obejmował całe lotnisko i najbliższą okolicę.

Było tam rzeczywiście dość ciasno: tablica rozdzielcza świateł z ich przełącznikami, makieta lotniska z planem świateł nym i aparatura radiowej stacji nadawczo-odbiorczej zajmowały tyle miejsca, że starczało go jeszcze tylko na trzyosobową obsługę tych urządzeń.

Ale nowy szef pilotów żądał stanowczo, aby każdy pilot i radiotelegrafista po powrocie odbył przynajmniej jeden pełny dyżur w Kontroli, na co Zdybel musiał wreszcie przystać.

Największy nacisk Janczar kładł na ćwiczenia w lotach bez widoczności prz

Dajcie!... Niechże i ja
spróbuje...

— I ja, i ja... — rozległ się na widowni liczne glosy i wkrótce młodzież tłumnie zgromadziła się wokół podium, na którym dopiero co Stawiński uzyskał w trójboju olimpijskim wynik godny uwagi — 252,5 kg (waga lekkociężka).

Niezbýt to łatwo zdźwignąć w górę sztangę obciążoną tyłoma kilogramami. Niejeden amator przekona się o tym, że tutaj nie tylko siła decyduje — do tego trzeba jeszcze mieć dostateczny zasób umiejętności technicznych. Ale niepowodzenie nie zraziło chętnych i na pewno wielu z nich stanie się wkrótce ciężarowcami Włókniarza.

Pokaz dźwigania ciężarów zorganizowany przez Koło Terenowe „Włókna rza” w świetlicy zakładów im. Kunickiego cieszył się powodzeniem, co zadaje kłopot twierdzeniu, że jest to jeden z najmniej popularnych rodzajów sportu.

Bardzo dobrze wypadły również pokazy szermiercze w szabli i florecie, co jest niewątpliwie zasługą trenera Dajubulowskiego, który potrafił wzbudzić u nich zainteresowanie załogi fabrycznej. Slabiej wypadły pokazy walki bokserskiej. Program uzupełniły walki zapasnicze z analizowaniem poszczególnych chwytów.

Po zakładach im. Ku-
nickiego przychodzi tera-
kolej na zakłady im. Sta-
lina. Sportowcy odpowia-
je w nadchodzącą sobotę
16 bm., o godz. 18. Tutaj
do pokazów szermierki, za-
pasów i boksu dojdą jesz-
cze pokazy gimnastyczne
gry szachowej, która, jak
stychać, cieszy się wśród
członków załogi tych zakł-
dów specjalnym zaintere-
sowaniem.

PTTK w Łodzi organizuje w niedzielę, 17 bm. wycieczkę pieszą na trasę Łągiwniki — Smardzew — Ząbierz dla tych, którzy chcą zobaczyć przebieg II rajdu narciarskiego.

Zbiórka uczestników o godzinie 10 na końcowym przystanku linii tramwajowej nr 8.

użyciu link-trainera i n
w powietrzu.

[illegible]

Prowadził te ćwiczenia wolski, najstarszy z pil-
w LOCIE, człowiek o
czeniu fachowym, który
latał jako dowódca tras
między Kanadą a Wielką

Był wysoki, prawie
twarz miał czerwona jak
z siatką drobnych zmarsz-
snośniebiskich oczu o
wym wyrazie Ten wy-
go charakterowi i uspo-
wolski był miły, cichy i
czuł się niewyważona

W dalszym ciągu listy dziesięciu najlepszych wyników osiągniętych przez lekkoatletów łódzkich w sezonie roku ub. podajemy dzisiaj wyniki pięciu następnych konkurencji, a mianowicie biegów na 3000, 5000 i 10 000 m oraz biegów przez płotki na dystansie 110 i 200 m.

3000 m	200 m przez płotki
Rek. świata — 1949 r. Reiff (Belgia) — 7.58,8, pkt. 1318	Rek. świata — 1940 r. Walcott (USA) — 22,3, pkt. 1271
Rek. Europy — 1949 r. Reiff (Belgia) — 7.58,8, pkt. 1318	Rek. Europy — 1952 r. Litujew (ZSRR) — 23,5, pkt. 987
Rek. Polski — 1932 r. Kusociński — 8.18,8, pkt. 1078	Rek. Polski — 1953 r. Plewa — 25,1, pkt. 722
Rek. okręgu — 1953 r. Szewczyk — 8.40,6, pkt. 885	Rek. okręgu — 1953 r. Tulecki — 25,7, pkt. 642
1) Szewczyk (Wł.) 8.40,6	1) Tulecki (Wł.) 25,7
2) Kowalski (Unia) 8.56,2	2) Puchowski (Ogniwo) 26,8
3) Dychto (Wł. woj. ł.) 8.58,8	3) Wędzyczek (Unia) 26,8
4) Osrodek (Zryw woj. ł.) 9.00,0	4) Szczepaniak (Wł.) 27,0
5) Adamkiewicz (U. woj. ł.) 9.00,5	5) Durański (Wł.) 27,2
6) Gorzechowski (Unia) 9.12,4	6) Iwaniec (Wł.) 27,4
7) Marciniak (LZS woj. ł.) 9.18,0	7) Prencel (Wł. woj. ł.) 28,2
8) Śleciechowski (GWKS) 9.19,8	8) Ziemiuchód Jun. (Sp.) 28,5
9) Nowak (Wł.) 9.25,0	9) Zagłński Jun. (Wł.) 29,0
10) Kusztalak (GWKS) 9.43,2	10) Skibiór (Unia) 29,1

Rek. Europy — 1942 r. Haeg (Szwecja) — 13.58.2, pkt. 1236	W Paryżu mistrz świata wagi piórkowej — Murzyn Basset już w I rundzie trzy razy posłał na deski — mistrza Francji Herbil- lona i sędzia przerwał nierówną walkę.
Rek. Polski — 1953 r. Chromik 14.21.6, pkt. 1081	
Rek. okręgu — 1953 r. Szewczyk 15.06.2, pkt. 858	
1) Szewczyk (W1) 15.06.2	

2)	Kowalski (Unia)	15.53.6	
3)	Sieciechowski (GWKS)	16.18.4	
4)	Grzechowski (Unia)	16.24.0	
5)	Kusztelak (GWKS)	16.28.9	
6)	Zieliński (Gwardia)	16.43.6	
7)	Nowak, (WLA)	16.47.2	

* * *

W Oberemmergau, znajdujący się w doskonałej formie skoczek norweski, Bojernstad, osiągnął skoki 73 i 75.5 m.

* * *

8) Kubiak (Unia)	16.48.4	W Chicago *
9) Cyłke (Unia wól. Ł.)	17.00.2	Gehrian przebiegł milę w 4:17.2;
10) Król junior (Wi.)	17.03.4	a Japonczyk Moryta wygrał bieg na dwie mile w 9:22.8. 880 yrdów przebiegł Maynard w 1:54.6.

10.000 m

Rek. świata — 1953 r.	Zatopek	W Nowym Jorku turniej zawo-
(CSR) — 29.01.6, pkt. 1337		dowych tenisistów wygrał Gon-
Rek. Europy — 1953 r.	Zatopek	zales bijąc Segurę 7:9, 6:4, 6:4.
(CSR) — 29.01.6, pkt. 1337		
Rek. Polski — 1932 r.	Kusociński	Związek * holenderski * Finlandii

ski — 30.11.4 pkt. 1093	okazji 25-lecia swego istnienia
Rek. okręgu — 1953 r. Szewczyk	organizuje turniej hokejowy w
31.50.4, pkt. 852	dniach 31 stycznia i 1 lutego w
1) Szewczyk (Wł.) 31.50.4	Heisinkach, w którym wezmą u
2) Nowak (Wł.) 33.13.6	dział hokeistów radzieckich oraz
3) Kusztelak (GWKS) 34.12.2	szwedzcy.

7) Pallński (LZS woj. ł.)	36.11.6	CZWARTEK, 14 STYCZNIA 12.15 Radziecka muz. ludowa 12.45 Aud. dla ml. 13.00 Kon.
8) Tkaczyk (GWKS)	36.14.6	
9) Gorzechowski (Unia)	36.21.4	

10)	Stańczak Jun. (Wł.)	36.36.2
110 m przez płotki		
Rek. świata	— 1950 r. Attlesey (USA)	— 13.5, pkt. 1358
Rek. Europy	— 1940 r. Lindman (Szwecja)	— 14.0, pkt. 1124
Rek. Polski	— 1938 r. Szmidt — 15.1, pkt. 788	
Rek. okręgu	1953 r. Tulecki	15.6, pkt. 673.
1)	Tulecki (Wł.)	15.6
2)	Durajski (Wł. woj. ł)	15.8
3)	Skibiorski (Unia)	16.3
4)	Iwaniec (Wł.)	17.4
5)	Szymtke (Wł. woj. ł)	17.9
6)	Grzarszcz (AZS)	18.9
7)	Ziemlichód Jun. Sp.	19.1
8)	Lachman (Wł. woj. ł)	19.8
9)	Zagłński (Wł.)	19.8
10)	Ludwiński Jun. (Wł.)	20.7
11)	Witkowski Jun. (Wł.)	20.7